

Din scârbă și infodemie: Alianța pentru Unirea Românilor

[Out of Loathing and Infodemic: The Alliance of the Union of Romanians]

Sorin BOCANCEA

Abstract

The ascent of the Alliance for the Union of Romanians (AUR) party is a populist phenomenon that occurred in the circumstances generated by the COVID-19 medical crisis. The technicization of government imposed by the pandemics determined a shift of communication towards the virtual space, where AUR had a sustained campaign, centered on the messages against the control of the pandemic. These messages were launched on a field already primed by the infodemic, by the disinformation regarding the pandemic. Furthermore, the fact that the political parties avoided the organization of meetings with the voters also played a role, paving the way for AUR, which organized such events, in breach of the restrictions imposed by the government. Under these frustration-generating conditions, the legionary-specific messages that had been marginal up to the moment began to gain ground. Despite the attempts of the AUR leaders to convey some doctrinaire consistency to the movement, AUR has little chances of surviving on the political stage, for reasons that include: the lack of organizational infrastructure, party switching and the quality of the parliament members.

Keywords: *Alliance for the Union of Romanians, conservatism, legionary movement, Neo-Marxism, revolution, right*

Introducere

Alegerile generale din 2020 au adus în viața parlamentară din România o mișcare politică populistă de factură fascistă: Alianța pentru Unirea Românilor (AUR). Mulți dintre cei ce urmăresc viața politică și-au manifestat surprinderea față de rezultatele înregistrate de acest partid, motivul fiind acela că presa l-a ignorat fiind preocupată de modul în care autoritățile au gestionat pandemia, de disputa dintre PNL și USRPLUS și de cea dintre Președintele Iohannis și PSD. O parte dintre cei care nu mai sunt dependenți de presă ci au urmărit și ceea ce s-a vehiculat pe rețelele de interacțiune socială au prevăzut faptul că această formațiune politică va intra în parlament, însă nu cu asemenea scor. Bineînțeles, puțini au prevăzut o participare atât de scăzută la vot.

După anunțarea rezultatelor alegerilor din 6 decembrie 2020, mass media au început să acorde importanță acestui actor politic, tocmai intrat în parlament, pe care până atunci l-au prezentat, pe bună dreptate, la capitolul știrilor *funny*. A venit și momentul ca figurile grave, dar nu mai puțin *funny*, ale acestei mișcări să iasă la rampă. Însă abordarea subiectului s-a produs până acum la nivel epidermic, reflectoarele fiind puse fie pe personajele zgomotoase și de un comic grotesc ale acestui partid, fie pe ciudățeniile emise de către unii doctinari ai săi.

În cele ce urmează, voi prezenta câteva aspecte definitorii ale acestei formațiuni politice, fiindcă, spre deosebire de Partidul Poporului Dan Diaconescu (PPDD), formațiune pur populistă ce a înregistrat un scor electoral similar la alegerile din 2012, AUR vine cu pretenția de partid conservator ce continuă o tradiție, are o doctrină, un program și un adversar politico-ideologic identificat. De aceea, este normal să vedem cine sunt oamenii săi, care este doctrina și ce a făcut posibilă intrarea lor pe marea scenă a politicii românești care este Parlamentul României.

Oamenii adunați în AUR

Alianța pentru Unirea Românilor s-a născut din întâlnirea unionismului și a unei anumite tradiții politice românești (vom vedea care anume) în vreme de pandemie. Și cum orice curent politic este inițiat și animat de un lider, și acestea două sunt legate de „doi bărbați

cu brațe tari”, mai mult sau mai puțin cunoscuți până acum, George Simion și Claudiu Târziu, deveniți din 24 ianuarie 2020 copreședinți ai AUR.

Primul copreședinte este un personaj ce s-a făcut cunoscut pe ambele maluri ale Prutului pentru mesajul unionist, pe care l-a promovat pe toate gardurile, provocând dificultăți relațiilor dintre cele două state românești și procesului de europenizare a Republicii Moldova. George Simion, fondatorul Platformei Unioniste Acțiunea 2012, este cel care a organizat marșurile unioniste, fapt ce a dus la expulzarea sa de către autoritățile moldovenești în februarie 2015 și la interzicerea accesului în republică pentru o perioadă de 5 ani. Însă cariera sa nu a început în 2012, ci mult mai devreme, acesta fiind liderul grupării „Noii Golani”, ce a încercat să confişte imaginea mișcării din Piața Universității, din 1990, și fondator al grupării de ultras „Uniți sub tricolor”, cunoscută pentru scandalurile ce au atras sancțiuni echipei naționale de fotbal a României din partea UEFA și a Federației Române de Fotbal. El a introdus pe stadioane mesajul „Basarabia e România” apoi a recurs la acțiuni individuale menite să-l aducă în programele de știri. Expulzarea din 2015 l-a făcut persoană importantă, devenind subiect de discuții tensionate între ministerele de externe ale României și Republicii Moldova. Din oportunism, politicieni ca Traian Băsescu, Eugen Tomac, Sebastian Ghiță și Victor Ponta au sărit în apărarea sa, făcându-l, astfel, și mai mare, creindu-i aura de erou al luptei pentru întregirea națională. Așa a făcut George Simion posibilă întâlnirea marilor spirite ale politicii dâmbovițene.

În 22-23 octombrie 2016, Simion a organizat un miting în Piața Victoriei și a ajuns la masa discuțiilor cu liderii partidelor politice din România, tema fiind asumarea de către partidele românești a unirii Basarabiei cu România ca proiect de țară. Dintre partidele parlamentare, doar PNL l-a tratat în mod adecvat: cu indiferență. Iar pentru a da consistență acțiunii sale, Simion s-a abătut de la traseul aprobat și s-a îndreptat spre Piața Universității, intrând în conflict cu jadarmii. Un „Dumnezeu unionist” i-a servit „în mod spontan” corturi identice în care cei circa o sută de activiști ai săi și-au petrecut noaptea. A fost o încercare penibilă de a reitera irepetabilul moment Piața Universității din 1990¹. Toate acestea s-au petrecut cu o săptămână înaintea primului tur al alegerilor prezidențiale din Republica Moldova, în condițiile în care doar o treime dintre cetățenii acestui stat doreau unirea cu România². Este lesne de înțeles cine a fost beneficiarul acțiunilor lui Simion de la București: Igor Dodon, căruia i s-a ridicat o minge la fileu, pe care nu a ratat-o, acuzând imperialismul românesc și prezentând unionismul drept cel mai mare pericol la adresa statalității moldovenești. Cum să-și mai articuleze Maia Sandu un mesaj pentru marea minoritate rusofonă din Republica Moldova?

În pofida a ceea ce s-a prezentat a fi, George Simion a făcut jocul celor care au întreținut temperatura scăzută a relațiilor dintre cele două țări românești de pe malurile Prutului. În aparițiile sale, el nu a vorbit nici despre condițiile tehnice, cum ar fi cele de natură energetică³, nici despre elementele de drept internațional⁴ care fac imposibilă unirea celor două state altfel decât prin integrarea Republicii Moldova în UE, ci a vânturat doar

¹ Cristian Delcea, „A doua zi în stradă pentru uniști, după o noapte în cort; liderul lor anunță «adunare generală» la ora 16.00”, *Adevărul*, 23 octombrie 2016, disponibil la <https://adevarul.ro/news/eveniment/a-doua-zi-strada-unionisti-noapte-cort-liderul-anunta-adunare-general-a-1600-1-580c68ae5ab6550cb8d34312/index.html>, accesat la 6 ianuarie 2021.

² „O treime dintre cetățenii R. Moldova ar susține unirea cu România – sondaj”, *Ziare.com*, 11 august 2016, disponibil la <https://ziare.com/europa/moldova/o-treime-dintre-cetatenii-r-moldova-ar-sustine-unirea-cu-romania-sondaj-1432333>, accesat la 6 ianuarie 2021.

³ Pentru înțelegerea acestei problematice, recomand studiul Ludmillei Stuparu, „Rolul României în consolidarea securității energetice a Republicii Moldova”, în Sorin Bocancea & Radu Carp (coord.), *Calea Europeană a Republicii Moldova*, Editura Adenium, Iași, 2016, pp. 306-311

⁴ Am prezentat aceste condiții în studiul „Calea europeană a Republicii Moldova”, în Sorin Bocancea & Radu Carp (coord.), *Calea Europeană a Republicii Moldova*, Editura Adenium, Iași, 2016, pp. 320-330.

sloganuri ce ar fi avut efect dacă România nu ar fi recunoscut statul Republica Moldova în 1991 și dacă nu ar fi fost semnatară a tratatelor de aderare la NATO și la UE. Dar, așa cum vom vedea, nu e singura „tufă” din AUR în această chestiune.

În anul 2018, Simion s-a implicat în Alianța pentru Centenar, care a organizat Marșul Centenarului, în perioada 1 iulie-1 septembrie⁵. Acțiunea de la Chișinău avea să-i aducă iar interdicția de a intra în Republica Moldova, motiv pentru care Simion și-a concentrat atenția asupra organizării unor acțiuni cu impact mediatic în România.

Anul 2019 va fi cel în care Simion va candida ca independent la alegerile pentru Parlamentul European, cu sloganul „România Mare în Europa”, obținând 1,21%⁶. Elementul prin care s-a făcut vizibil în campania electorală nu a fost vreo idee genială sau vreun program fundamentat, ci faptul că și-a realizat clipul electoral în sediul Primăriei Iași, clip în care apar și imagini sado-maso⁷.

După încheierea acestei aventuri electorale de anvergură europeană, pe 6 iunie 2019, personajul unionist s-a implicat în manifestația de la cimitirul din Valea Uzului, organizată de Frăția Ortodoxă Sf. Mare Mucenic Gheorghe purtătorul de Biruință⁸ și de Partidul Noua Dreaptă⁹. După cum era și de așteptat, acea acțiune s-a soldat cu violențe¹⁰. Dar asta nu a contat, întrucât implicarea și-a atins scopul: apariția în programele de știri. Mă opresc aici cu prezentarea activității pre-auriste a lui George Simion.

Al doilea părinte al AUR este un fost membru al Consiliul Național de Coordonare al Coaliției pentru Familie, apărută în 2015, care a stat la originea referendumului din 6 și 7 octombrie 2016 pentru modificarea Constituției, în sensul interzicerii căsătoriei între persoane de același sex prin modificarea Art. 48 (1), soldat cu un eșec răsunător pentru că la urne s-au prezentat doar 21,1% dintre persoanele cu drept de vot, din care 91,56% au răspuns pentru iar 6,47%, împotriva¹¹. Claudiu Târziu a fost director și fondator al revistei *Rost*, publicație de factură legionară apărută în 2002, care se prezintă ca „revistă pentru resurecția națională și creștină”, printre ideile călăuzitoare fiind aceea că „românul își poate regăsi menirea și se poate restaura ca persoană reînviând credința și totodată exorcizând răul

⁵ „Marșul Centenarului”, *Wikipedia*, disponibil la https://ro.wikipedia.org/wiki/Mar%C8%99ul_Centenarului, accesat la 6 ianuarie 2021.

⁶ „Cine este George Simion, marea surpriză a alegerilor parlamentare. Ce avere are liderul AUR”, *digi24*, 7 decembrie 2020, disponibil la <https://www.digi24.ro/alegeri-parlamentare-2020/cine-este-george-simion-marea-surpriza-a-alegerilor-parlamentare-ce-avere-are-liderul-aur-1413762>, accesat la 6 ianuarie 2021.

⁷ „Scene sado-maso filmate în Primăria Iași - clip electoral al unui candidat la europarlamentare / Reacția primarului Chirica”, *Hotnews*, 9 mai 2019, disponibil la <https://www.hotnews.ro/stiri-esential-23130451-video-scene-sado-maso-filmate-primaria-iasi-clip-electoral-unui-candidat-europarlamentare-reactia-primarului-chirica.htm>, accesat la 7 ianuarie 2021.

⁸ Pe pagina sa de *Facebook*, aceasta se prezintă ca „o organizație creștină în care se adună români care au ca valori principale dragostea de Dumnezeu, Neam și Țară, care a luat ființă cu binecuvântarea și botezul Sfântului Părinte Justin Pârvu” – <https://www.facebook.com/jnepiisfantuluigheorghe>, accesat la 6 ianuarie 2021. Este de notorietate faptul că Iustin Pârvu, fostul stareț al Mănăstirii Petru Vodă, a fost membru al Gărzii de Fier, în 2011 fiind omagiat de obștea pe care o conducea cu cântece legionare – Cf. „Sfânta Tinerețe Legionară”- Părintele Iustin Pârvu - 92 de ani”, 20 februarie 2011, disponibil pe <https://www.youtube.com/watch?v=LPjEtCzp-Y>, accesat la 6 ianuarie 2021.

⁹ Partid care își asumă ca doctrină lucrarea „Ortodoxie și naționalism” a lui Dumitru Stăniloae - <http://www.nouadrapta.org/Doctrina%20-%20Pr.%20Dumitru%20Staniloae%20-%20Ortodoxie%20si%20nationalism.pdf>, accesat la 6 ianuarie 2021.

¹⁰ „Tensiuni la cimitirul eroilor din Valea Uzului: Câteva zeci de români au intrat cu forța în cimitirul închis cu lacăt și păzit de membri ai comunității maghiare, care au vrut să interzică accesul românilor”, *g4media*, 6 iunie 2019, disponibil la <https://www.g4media.ro/tensiuni-la-cimitirul-eroilor-din-valea-uzului-cateva-zeci-de-romani-au-intrat-cu-fora-in-cimitirul-inchis-cu-lacat.html>, accesat la 6 ianuarie 2021.

¹¹ „REZULTATE FINALE: Au votat 21,10% dintre alegători. Referendumul nu e valid”, *DIGI24*, 8 octombrie 2018, disponibil la <https://www.digi24.ro/referendum-familie-2018/rezultate-finale-referendum-au-votat-2110-dintre-alegatori-1010305>, accesat la 6 ianuarie 2021.

politic. Iar *Rost* era o călăuză pe acest drum. De aceea, *Rost* a fost un caz special în peisajul publicațiilor creștine de la noi. Fără a fi o publicație strict religioasă, aplica realității o grilă de lectură creștin-ortodoxă și avea un discurs cultural și politic fundamentat religios”¹².

Aceste două mari spirite ale românismului ortodoxist neatârnat au format Alianța pentru Unirea Românilor, care a avut primul congres pe 24 ianuarie 2020. Formațiunea este condusă de cei doi, în calitate de copreședinți, și are un Senat, al cărui președinte este filosoful Sorin Lavric, cel mai titrat dintre conducătorii AUR. Absolvent al Facultății de Medicină și al celei de Filosofie, Sorin Lavric a devenit redactor la Editura Humanitas și a ținut cursuri despre filosofia și despre relația cu legionarismul a lui Constantin Noica, la Facultatea de Filosofie a Universității din București. A fost bine primit de către publicul cititor cu lucrarea *Noica și mișcarea legionară* (2007) și a stârnit rumoare și dezaprobare cu lucrarea *Decoet de femeie* (2019), fiind acuzat de misoginism și de rasism. A fost redactor la revista *România literară*, calitate ce i-a fost retrasă imediat după alegerile din decembrie 2020, din cauza declarațiilor extremiste. În prezent, este considerat, alături de Claudiu Târziu, unul dintre doctrinarii AUR.

La alegerile din 6 decembrie 2020, cei trei lideri au obținut următoarele mandate: George Simion – deputat în circumscripția București, Claudiu Târziu – senator în circumscripția București și Sorin Lavric – senator în circumscripția Neamț. Dintre cei trei, George Simion a avut cea mai mare notorietate înainte de alegeri, urmat de Claudiu Târziu, cunoscut de publicul revistei *Rost* și de cei implicați în acțiunile Coaliției pentru familie (CpF), și de Sorin Lavric (cunoscut de un public restrâns și elevat, cititor al autorilor publicați de Editura Humanitas și ai revistei *România literară*). Campania electorală nu s-a bazat pe cei trei, întrucât AUR s-a bucurat de sprijinul atât al unor persoane cu notorietate națională, cât și al unora cu notorietate în diferite segmente sociale.

Să vedem cum s-au adunat oamenii astfel încât AUR avut liste complete în toată țara, în pofida timpului scrut pe care l-a avut la dispoziție. În primul rând, trebuie menționat faptul că AUR a semnat un acord cu Partidul Neamul Românesc (PNR), în urma căruia acest partid intrat în adormire de ceva vreme a obținut 5 parlamentari:

- Generalul Mircia Chelaru (deputat de Argeș), un personaj ivit din vânzoleala anilor '90, cu Comitetul de Acțiune pentru Democratizarea Armatei (celabru CADDA), a coordonat intervenția Armatei la Târgu Mureș la evenimentele din martie 1990, a fost șef al Marelui Stat Major, a fost condamnat în dosarul „Case pentru generali”, este cunoscut pentru mesajele extremiste de factura celor lansate în anii '90 de Partidul România Mare și de Partidul Unității Națiunii Române (al cărui președinte a și fost în perioada 2002-2006), este adept al teoriei că tricii sunt părinții civilizației europene. „Noi nu mergem în Parlament să ocupăm locuri. Noi mergem în Parlament să îi dislocăm pe cei care le-au spurcat. Să facem această deratizare a spurcăciunii”¹³, afirma acesta în timpul campaniei electorale.
- Medicul chirurg Muncaci Sorin Titus (deputat de Galați), despre care nu există informații în presă.
- Col. Francisc Tobă (candidat în circumscripția Brașov) a fost implicat în represiunile de la Sibiu din decembrie 1989, a fost parlamentar FDSN, fost consilier al lui Adrian Năstase și candidat la parlamentare din partea PSD. Mandatul lui nu a fost validat.

¹² „Revista *Rost*. O revistă pentru resurecția națională și creștină”, în *Rost*, <https://www.rostonline.ro/revista-rost/>, accesat la 6 ianuarie 2021.

¹³ Denis Grigorescu, „Fostul șef al Statului Major al Armatei Române, ales deputat pe listele AUR”, în *Adevărul*, 8 decembrie 2020, disponibil la https://adevarul.ro/locale/pitesti/fostul-sef-statalui-major-armatei-romane-ales-deputat-pe-listele-aur-1_5fcf442a5163ec4271abfcdf/index.html, accesat la 10 ianuarie 2021.

- Ing. Lucian Feodorov (deputat de Botoșani) a fost subprefect de Botoșani în guvernarea CDR.
- Avocat Diana Ivanovici Șoșoacă (senator de Iași)¹⁴ s-a făcut cunoscută în 2020 prin monologurile țipate pe rețelele sociale, preluată în direct la RTV, la „mitingurile anti-botniță” și în piețele agro-alimentare împotriva măsurilor de combatere a virusului COVID-19. A fost implicată în busculada provocată la pelerinajul de la Sf. Parascheva și în mai toate demonstrațiile anti-mască. A devenit avocata IPS Teodosie Tomitanul în demersurile acestuia de a ridica restricțiile ce împiedicau pelerinajul de la peștera Sf. Andrei.

În publicația *Certitudinea*, din 17 octombrie 2020, apărută sub egida Asociației Ziariștilor Profesioniști din România (AZPR), apărea următorul comunicat: „În data de 5 octombrie 2020, Grupul de inițiativă Rețeaua Profesioniștilor „Renaștem” (RPR) a semnat, împreună cu Partidul Neamul Românesc, protocolul prin care Partidul Neamul Românesc pune la dispoziția Platformei Profesioniștilor dreptul de a depune liste de candidați la alegerile parlamentare viitoare. Au semnat, din partea Profesioniștilor, Iulian Horneț, iar din partea partidului, Ninel Peia. Pe listele de candidați vor figura profesioniști din diverse partide sau independenți, candidați care vor îndeplini criteriile de competență profesională și moralitate civică pretinse de inițiatorii platformei”. Înscrierile urmau a se face la adresele de email (numele județului de domiciliu)vrancea@renastem.ro, (numele sectorului de domiciliu)sector3@renastem.ro și (numele țării de rezidență)america@renastem.ro, suedia@renastem.ro etc.¹⁵.

Iată care sunt profesioniștii ce au candidat pe lista RPR¹⁶:

La Senat:

- Inventatorul Iulian Horneț (candidat la Argeș), președinte al patronatului Investitorilor Autohtoni Români.
- Avocat Diana Ivanovici Șoșoacă, despre care am vorbit.
- Profesorul de matematică Florian Colceag (candidat la Buzău), Președintele Asociației Profesioniștilor Români, supranumit de presă „antrenorul de genii”, pe care AUR l-a prezentat ca propunerea pentru demnitatea de Ministru al Educației.
- Inventatorul Alexandru Stănilă (candidat la Giurgiu), coordonator al Cercului interdisciplinar de cercetare și inovație de la Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” din Iași, președinte al Forumului Inventatorilor Români;
- Lingvistul Mihai Vinereanu (candidat la Vâlcea), puternic sprijinit de Ion Coja¹⁷.

La Camera Deputaților

- Mircea Chelaru (Argeș) – l-am prezentat deja;
- Augustin Emanuel Ivanciuc (candidat la București) – nu am găsit informații;

¹⁴ Alexandru Năstase, „AUR a exclus un nume important de pe lista parlamentarilor! Anunț oficial”, *Fanatik.ro*, 19 decembrie 2020, disponibil la <https://www.fanatik.ro/aur-a-exclus-un-nume-important-de-pe-lista-parlamentarilor-anunt-oficial-video-19390339>, accesat la 7 ianuarie 2021.

¹⁵ „COMUNICAT «REȚEAUA PROFESIONIȘTILOR». Pe 6 decembrie, de Sfântul Nicolae, putem recupera România pantru urmașii noștri!”, în *Certitudinea*, 17 octombrie 2020, disponibil la <https://www.certitudinea.ro/articole/presa/view/comunicat-reteaua-profesionistilor-pe-6-decembrie-de-sfantul-nicolae-putem-recupera-romania-pantru-urmasii-nostri>, accesat la 10 ianuarie 2020.

¹⁶ Miron Manega, „Profesioniștii sunt AUR-ul Neamului Românesc”, *Certitudinea*, 77 din 27 noiembrie 2020, disponibil la <https://uzp.org.ro/42124/profesionistii-sunt-aur-ul-neamului-romanesc/>, accesat la 10 ianuarie 2020.

¹⁷ Ion Coja, „Un DAC candidează pe listele AUR. Toți dacii au cu cine să voteze: cu MIHAI VINEREANU !”, postat pe pagina *Ion Coja*, 29 noiembrie 2020, disponibil la <https://ioncoja.ro/un-dac-candideaza-pe-listele-aur-toti-dacii-au-cu-cine-sa-voteze-cu-mihai-vinereanu/>, accesat la 10 ianuarie 2021.

- Otilia Magheru (candidată la Buzău) – expert în marketing, fondatoarea platformei „Tracia Land”, realizată cu suportul Federației Naționale a Producătorilor de Produse Tradiționale Atestate;
- Sorin-Titus Muncaciu (deputat de Galați) – medic stomatolog.

Importantă în mobilizarea candidaților și simpatizanților AUR a fost publicația *Certitudinea*¹⁸, ai căror colaboratori sunt: Dan Puric, Dan Toma Dulciu, Daniela Gîfu, Dorel Vișan, Firiță Carp, Florian Colceag, Florin Zamfirescu, Laurian Stănescu, Lazăr Lădăriu (fost deputat PUNR și redactor șef al publicației *Cuvântul liber*, criticat pentru poziționările sale xenofobe în conflictul din 1990 de la Târgu Mureș), Mariana Cristescu, Cătălin Berenghi (Președintele Partidului Dac din România), Mădălina Corina Diaconu, Mircea Coloșenco, Mircea Chelaru, Mircea Șerban, Sergiu Găbureac și Zeno Fodor. Făcătorul acestei publicații, care se prezintă ca „ispravnic de concept”, este Miron Manega. Cred că relevantă pentru înțelegerea situației ideologice și anvergurii acestei publicații este și prezentarea Colegiului de redacție: Mihai Eminescu (coordonator editor și moral), Eudoxiu Hurmuzachi, Carmen Sylva, Vasile Alecsandri, Nicolae Densușianu, I. L. Caragiale, George Coșbuc, Vasile Pârvan, Nae Ionescu, Nicolae Iorga, Pamfil Șeicaru, Cezar Ivănescu, Dan Mihăescu, Stela Covaci și Ciprian Chirvasiu. Curioșii pot accesa site-ul acestei curiozități revuistice și vor citi acolo texte de propagandă pentru AUR. În afară de sprijinul acordat de AZPR prin această publicație, AUR s-a bucurat și de ajutorul postalului *Sputnik*¹⁹, care a publicat lista tuturor candidaților AUR, o dovadă că unionismul lui Simion, tribalismul, obscurantismul și antieuropenismul membrilor acestei mișcări sunt pe placul Rusiei.

În afară de cei prezentați, pentru AUR au mai militat:

- Politicianul Mircea Diaconu – fost europarlamentar independent (cu sprijinul Trustului Intact al lui Dan Voiculescu), cunoscut pentru antieuropenismul său. Într-o conferință de presă susținută la depunerea candidaturilor celor de la AUR, acesta a declarat: „Acum am ajuns într-un punct care se numește marea proiect al românilor. Cel mai mare proiect al românilor a fost proiectul Unirii. [...] Cu suferință spun că marea clasă politică, oricare ar fi ea, și nu zic stânga - dreapta, pentru că e o varză doctrinară de nedescris, ci marea clasă politică pune pe masa publică proiecte mici, nimicuri. [...] E nevoie să ne reunim noi între noi și poate cândva și cu cei din Moldova. [...] Nu candidez, pentru că aș vrea să mă ocup de subiecte și nu de funcții. Pentru mine, cele mai importante sunt subiectele. [...] Eu am 70 de ani și de aceea nu candidez, dar la 70 de ani, dați-mi voie să încerc măcar să predau ștafeta altora și stau lângă ei și garantez pentru ei că vor fi serioși”²⁰. Ștafeta pe care o predă Mircea Diaconu nu este cea a unionismului, pentru că această temă nu s-a aflat pe agenda sa politică, ci doar pe cea a antieuroopenismului. În aceeași conferință de presă, George Simion declara: „Ne asumăm cele trei puncte concrete pentru care pledează Mircea Diaconu - oprirea tăierii pădurilor, depolitizarea societății românești și controlul pe resursele naturale ale României”²¹. Deci, nu unionismul.

¹⁸ Cf. <https://www.certitudinea.ro/articole/info/view/masa-rotunda-pe-tema-bioeconomiei-intalnirea-agriculturilor-cu-inventatorii-si-producatorii>, accesat la 10 ianuarie 2021.

¹⁹ Octavian Racu, „Cine sunt candidații Partidului Alianța pentru Unirea Românilor (AUR). Lista completă pentru Senat și Camera Deputaților”, *Sputnik.ro*, 6 decembrie 2020, disponibil la <https://ro.sputnik.md/politics/20201206/32787102/Cine-sunt-candidații-AUR-Lista-completa.html>, accesat pe 6 ianuarie 2021.

²⁰ „Parlamentare 2020/Mircea Diaconu: «Nu candidez, dar susțin lista Alianței pentru Unirea Românilor»”, ed. cit..

²¹ *Ibidem*.

- Călin Georgescu – eternul posibil premier anunțat de presa rusă – fost Director executiv al Centrului de Dezvoltare Durabilă, coordonator al Strategiei de Dezvoltare Durabilă (2008), expert ONU în dezvoltare durabilă, director în Ministerul Afacerilor Externe, fost președinte al Centrului de Cercetare al Clubului de la Roma. Este un adept al teoriilor conspirației, admirator al lui Donald Trump și organizator al vizitei în România a lui Alexandr Dughin, în 2014. Cel mai bine se prezintă în emisiunea „Întrebări și răspunderi” de la *TVRI*, din 21 mai 2018, din cadrul căreia am selectat câteva teze: liderii politici ai lumii trebuie să fie „mărturisitori de adevăr”; „haosul emoțional al oamenilor perturbă energia planetei”; „Merkel a distrus poporul german și întreaga Europă”; „Putin își iubește țara... indiferent prin ce mijloace”; „România este o colonie furnizoare de materie primă și de forță de muncă”; „poporul român este distrus sufletește” dar „formidabil spiritualicește” și „nu are puterea de a discerne binele de rău și nu înțelege puterea gândului”; „proiectul de țară trebuie să fie unirea românilor cu românii”; „România crește prin orice crăpătură”, „Mihai Viteazul a fost un sfânt”. A plecat după 17 ani din ONU pentru că „nu vrea să fie părtaș la o minciună”²². În opinia sa, criza COVID-19 este un episod din „marea resetare” a ordinii mondiale²³.
- Dan Tănăsă a fost pretendent la un loc pe listele PSD, dar repins din cauza unui conflict cu Codrin Ștefănescu (Tănăsă a optat pentru Marian Munteanu, după spusele lui Ștefănescu), implicat în violențele de la cimitirul din Valea Uzului.
- Bobby Păunescu (de care cei doi vicepreședinți țin să se dezică, în pofida evidențelor²⁴) – regizor, om de afaceri, Președinte al Asociației România Mândră Între Stele (ARMIS), care are ca simbol steagul dacic, și acționar al postului de televiziune *BITV*.
- Mihai Lasca organizator al protestelor anti-mască în Bihor, condamnat pentru lovire și judecat pentru constituirea de grup infracțional.
- Georgiana Gingăraș, fiica lui Georgiu Gingăraș, fost Ministru al Tineretului în guvernul Năstase și apoi lider al UNPR Argeș.

Resurse umane au fost mobilizate și în cadrul Senatului AUR²⁵, organism consultativ în care Sorin Lavric a reușit să atragă oameni precum:

- Magda Ursache, scriitoare;
- Ion Papuc, scriitor și filosof, traducător și fost editor, format pe lângă Petre Țutea și Constantin Noica;
- Adrian Dinu Rachieru, sociolog, profesor universitar, fost rector al Universității „Tibiscus” din Timișoara;
- Nicolae Colțoiu, medic, unul dintre liderii mișcării pro-life din România;

²² Monica Ghiurco, „Întrebări și răspunderi”, *TVRI*, 21 mai 2018, disponibil la <https://video.search.yahoo.com/search/video?fr=mcafee&p=C%C4%83lin+georgescu+TVR#id=1&vid=98b3ac7ec92cae3d72361f80607e67b2&action=click>, accesat la 10 ianuarie 2021.

²³ „Călin Georgescu: COVID-ul este folosit pentru instaurarea Noii Ordini Mondiale”, *Amosnews*, 26 noiembrie 2020, disponibil la <https://www.amosnews.ro/calin-georgescu-covid-ul-este-folosit-pentru-instaurarea-noii-ordini-mondiale-2020-11-26>, accesat la 10 ianuarie 2020.

²⁴ Ioana Hurdea, „Liderii AUR au mintit. Milionarul Bobby Paunescu, prezent alături de ei încă de la începuturi: «Luptam pentru aceeși idei»”, *Aktual24.ro*, 10 decembrie 2020, <https://www.aktual24.ro/liderii-aur-au-mintit-milionarul-bobby-paunescu-prezent-alaturi-de-ei-incea-de-la-inceputuri-luptam-pentru-aceeasi-idee/>, accesat la 7 ianuarie 2021. A se vedea înregistrarea „Lansarea mișcării politice «România mare în Europă»”, min. 43.33-1.01.20.

²⁵ Cf. <https://www.partidulaur.ro/echipa>, accesat la 6 ianuarie 2021.

- Mihail Șleahțițchi, psiholog, profesor universitar, fost deputat, fost ministru al Educației în Republica Moldova, fost consilier al președintelui RM;
- Andrei Dîrlău, scriitor, doctor în teologie, cercetător și traducător.

Resursele umane constituie o problemă a partidelor vechi și mari din România și cu atât mai mult a fost și este o problemă pentru noua formațiune politică. De aceea, liderii AUR au alergat după nume de care să se agațe. Și pentru că această campanie electorală s-a desfășurat în perioada pandemiei, ei au marșat pe discursul anti-mască, încercând să atragă de partea lor militanți ai acestei cauze. Este cazul medicului Adina Alberts (soția omului de afaceri Viorel Cataramă), care a declarat că a refuzat propunerea lui George Simion de a candida din partea AUR, motiv pentru care acesta ar fi declanșat împotriva ei o campanie de denigrare pe rețelele sociale, spunându-i că se bucură de spijinul unei firme de IT din Moscova pentru aceasta, iar pentru întreruperea campaniei i-ar fi cerut victimei 10 000 euro²⁶.

AUR s-a lipit de vehicule de imagine gata construite, așa cum este și cazul colonelului în rezervă Ilie Roșu, cunoscut ca maratonist ce aleargă cu steagul României și cu cel al dacilor peste tot în țară și nu numai. Acesta a intenționat să candideze ca independent, dar nu a reușit să strângă semnăturile necesare. L-a preluat AUR și l-a pus pe liste în Vrancea, rezervistul fiind de loc din Adjudul Vechi. În toată campania, Ilie Roșu a alergat cu steagul AUR, alături de ceilalți doi, prin toate comunele județului, făcând o campanie cum nu a făcut nimeni nici înainte de pandemie.

La încheierea campaniei electorale, Claudiu Târziu scria: „V-am făcut o ofertă electorală onestă și atractivă: intelectuali de marcă, activiști civici cu realizări importante, antreprenori inovativi și de succes, profesioniști desăvârșiți din toate domeniile; români din țară și români din diaspora; listele sunt dominate de oameni tineri, care n-au mai făcut politică, dar nici celelalte generații n-au fost lăsate deoparte, își au reprezentanții lor de vârf... Iar toți acești candidați susțin un proiect de țară bine articulat și dau dimensiunea voinței noastre politice de a-l pune în aplicare”²⁷. Am realizat o incursiune prin grupurile parlamentare din cele două camere pentru a vedea despre ce este vorba. În afară de persoanele deja menționate, voi prezenta noii parlamentari AUR, cu datele pe care le-am preluat din presă, plecând de la premiza că aceștia sunt cei mai merituoși din moment ce au fost plasați pe locuri eligibile.

La Camera Deputaților, au câștigat mandate următoarele persoane: Adrian George Axinia (Prahova), inginer constructor; Ringo Dămureanu (Dolj), angajat la CJ Dolj, președinte al Sindicatului „Forța legii”, amendat penal pentru lovire în 2010; Nicolae Roman (Buzău), militar în rezervă, implicat în represii de la Timișoara; Georgel Badiu (Vrancea), fost ofițer de poliție, despre care presa vrânceană scrie că ar fi unchiul lui George Simion; Ciprian Ciubuc (Brăila), inginer; Dumitru Viorel Focșa (Constanța), inginer electronist; Dănuț Aelenei (Constanța), absolvent al Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”, soțul senatoarei AUR Evdochia Aelenei; Dorel Gheorghe Acatrinei (Suceava), absolvent de liceu sportiv și patron de firmă de transport, care se prezintă drept competent în utilizarea telefonului mobil și a aplicațiilor de pe acesta; Mihail Albișteanu (Iași), profesor de istorie, vicepreședinte al Asociației Rost, frecvent în cercurile de adulatori ai părintelui Iustin Pârvu; Cristian-Daniel Ivănuță (Iași), profesor de istorie, colaborator la revista *Rost*, frecvent în cercurile de adulatori ai părintelui Iustin Pârvu; Antonio Andrușceac (Bacău), absolvent al Facultății de Teologie Ortodoxă, fost membru USR și consilier al unui parlamentar USR, plecat din această formațiune pe motiv de comentarii sexiste; Călin-Constantin Balabașciuc

²⁶ Alex Darvari, „Adina Alberts îl acuză pe George Simion de hărțuire și șantaj. Liderul AUR i-a cerut 10.000 euro”, *Newsweek*, 12.12. 2020, disponibil la <https://newsweek.ro/actualitate/adina-alberts-il-acuza-pe-george-simon-de-hartuire-si-santaj-liderul-aur-i-a-cerut-10000-euro>, accesat la 9 ianuarie 2021.

²⁷ Claudiu Târziu, „Noua revoluție conservatoare”, în *Rost*, 27 noiembrie 2016, disponibil la <https://www.rostonline.ro/2016/11/noua-revolutie-conservatoare/>, accesat la 9 ianuarie 2021

(Călărași) – nu am găsit informații despre el; Ilie-Alin Coleșa (Cluj), inginer informatician, fost membru al Asociației Studenților Creștini Ortodocși Români (ASCOR); Raisa Enachi (Vaslui), juristă din Republica Moldova, care se ține departe de presă și de circumscriptie²⁸; Anamaria Gavrilă (Hunedoara), antreprenor în domeniul imobiliar, cu studii în Germania, rezidentă timp de 15 ani în Germania și Anglia; Dumitrina Mitrea (Neamț), absolventă de ASE, broker de asigurări; Vasile Nagy (Arad), inginer; Silviu-Titus Păunescu (Ialomița) despre care nu am găsit informații; Darius Pop (Maramureș), percuționist, i se adresează lui Simion cu apelativul „Căpitane”; Lucian Florin Pușcașu (Suceava), inginer, a fost judecat pentru tentativă de fals, scăpat de prescrierea faptelor; Gen. Nicolae Roman (Buzău), participant la represiunile din Timișoara; Daniel Gheorghe Rusu (Alba), fost primar al comunei Șpring, traseist politic (PUR, PC, PDL, ALDE), susținător al referendumului pentru familie; Lilian Scripnic (Galați), medic stomatolog; Ciprian-Titi Stoica (Timiș), om din galeria celor de la POLI Timișoara, rezident în Marea Britanie; Sebastian-Ilie Suci (Sibiu), absolvent de Medicină, implicat în activități agricole, președinte al ONG-ului Sunny Day, preocupat de sprijinirea persoanelor defavorizate din mediul rural – în presă, a apărut informația despre un unchi ambasador la Moscova; Gianina Șerban (Ilfov), „deputata mitralieră”, care a spus că punerea la pământ a parlamentarilor cu o mitralieră „nu e o idee rea”; Boris Volosatîi (diaspora), director al Liceului româno-francez „Gheorghe Asachi” din Chișinău, fost consilier local din partea PLDM.

La Senat, au câștigat mandate următoarele persoane: Rodica Boancă (Ialomița), profesoară de limba română; Evdochia Aelenei (Constanța), asistentă medicală, soția deputatului Dănuț Aelenei; Andrei Busuioc (Vaslui), basarabean, se ține departe de ochii presei și de circumscriptie; Gheorghe Adrian Cătană (Sibiu), om de afaceri; Valentin Rică Cioromelea (Tulcea), antreprenor, metrolog; Dorinel Cosma (Botoșani), om de afaceri în domeniul auto; Adrian Costea (Ialomița), profesor de istorie; Mircea Dăneasă (Suceava), sculptor, fost profesor la Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu”, yoginul surprins „în proceduri” asemănătoare dormitului în timpul ședinței din Parlamentul României; Andrei Hangan (Brăila), inginer, antreprenor, cunoscut în presă ca participant la construcția vinăriei de la Orhei; Sorin Cristian Mateescu (Constanța), consilier juridic la Regia Autonomă de Evidență a Domeniului Public și Privat din subordinea Primăriei Constanța; Ionuț Neagu (Covasna), despre care nu am găsit informații.

Presa a relatat că în AUR au candidat 27 de perechi soț-soție, tată-fiică, tată-fiu, mamă-fiică, mamă-fiu, frate-soră, frate-frate pe liste²⁹. Nu este nici o problemă, atât timp cât fiecare îndeplinește condițiile pentru a fi socotit fiu al patriei. Vom vedea de ce în cele ce urmează.

Pilonii doctrinari ai AUR

În programul prezentat sub sloganul „Unirea face puterea”, sunt anunțați 4 piloni doctrinari: familia, patria, credința și libertatea. La evenimentul prilejuit de lansarea cărții lui Claudiu Târziu, în februarie 2020, Sorin Lavric a spus: „Orice generație se recomandă printr-o elită, aceasta este cartea ei de vizită. Elita trebuie strânsă la un loc nu numai de un lider, ci

²⁸ Alex Darvari, „Bulibașa Petrea Sandu și romii din Murgeni s-au înscris în AUR. Sâmbătă, întâlnire cu George Simion”, *Newsweek*, 18 decembrie 2020, disponibil la <https://newsweek.ro/actualitate/bulibasa-petrea-sandu-si-romii-din-murgeni-s-au-inscris-in-aur-maine-intalnire-cu-george-simion?fbclid=IwAR2PvRlBVGCiSfjWHhuUUiDtE1OHaeGvQl0CHfq9Be2ly6LyA2upRsyXkso>, accesat la 7 ianuarie 2021

²⁹ Sorin Semeniuc, „Dinastiile din AUR: 27 de perechi soț-soție, tată-fiică, tată-fiu, mamă-fiică, mama-fiu, frate-soră, frate-frate pe liste. Co-președintele are soția pe liste. Meritocrația, principiu fundamental în programul AUR”, *G4media*, 8 decembrie 2020, disponibil la <https://www.g4media.ro/dinastiile-din-aur-27-de-perechi-sot-sotie-tata-fiica-tata-fiu-mama-fiica-mama-fiu-frate-sora-frate-frate-pe-liste-co-presedintele-are-sotia-pe-liste-meritocraia-principiu-fundamental-in-pr.html>, accesat la 7 ianuarie 2021.

de niște valori totemice. Noțiunea de totem este esențială în acest liant psihic ce definește o generație, iar valorile totemice în cazul acestei laturi conservatoare a generației noastre sunt cele pe care le-a pomeni Claudiu Târziu în această carte a lui... și anume familie, națiune, credință și ceea ce pune în mișcare aceste valori și anume libertatea. Ce se întâmplă astăzi cu România sub influența Uniunii Europene este lovirea țintită exact în aceste valori totemice. Pe de o parte, preîntâmpinarea apariției unui lider, pentru că astăzi liderul harismatic este privit ca un personaj malefic, de tip fascist, și în același timp terfelirea, compromiterea valorilor totemice: familie, națiune, biserică, credință, creștinism și libertate. Cu cât mai mult se invocă libertatea, cu atât libertatea de gândire și de expresie va fi îngădită în numele, știți bine, al toleranței, al combaterii discriminării, este un refren pe care îl știm foarte bine”³⁰.

Să vedem cum concep auriștii aceste valori totemice.

1. Familia

Familia este definită ca „celula de bază a oricărei societăți viabile”, pe care societatea trebuie să o apere, AUR preluând integral poziția Coaliției pentru Familie (CpF). Însă, dacă CpF s-a implicat în dezbateri aprinse pe acest subiect, pentru AUR familia „nu este o temă de negociat, cum nu e nici o problemă de rezolvat. Ea a fost rezolvată cu mult înainte să apărem noi, generația din a cărei indignare s-a născut actuala AUR”³¹.

Dacă privim spre rezultatul referendumului din 6-7 octombrie 2018, chiar că problema e rezolvată. Dar, asta nu trebuie să inducă nimănui ideea că pe această temă nu ar mai fi de discutat. Mai ales când este vorba de un pilon doctrinar al unui partid dintr-un sistem democratic. Atunci, de ce atâta indignare născătoare de partid?

2. Patria

Acesta este un capitol mai larg, ce vizează atât conceptul de patrie ca atare cât și „cazul România”. În concepția auriștilor, „Patria este țara tatălui, dacă ascultăm etimologia cuvântului, pe când limba nativă este limba vorbită de mamă. Reperele acestea sunt fixe și cu neputință de confundat. Uită-te de unde îți vine tatăl și vezi ce limbă vorbește mama: atunci vei ști care e identitatea ta etnică, lexicală și istorică”. Deci, identitatea unui individ e dată de țara tatălui și de limba mamei. Oare în ce situație se află domnule deputat AUR Vasile Nagy? Care este identitatea unui copil născut și crescut în România, cu tată etiopian și mamă româncă? Mai este România patria lui în condițiile în care nu este țara tatălui? Dacă nu îndeplinește ambele condiții, înseamnă că România este matria lui, ca să nu-l lăsăm fără identitate. El nu va respecta patria mamă, ci matria mamă.

Trecând peste aceste chestiuni generale, dar „fixe și cu neputință de confundat”, se trece la România, care este „un caz”: „În cazul României – spun doctrinarii auriști –, patria este o entitate geografică slujind drept vatră inițială, dar o vatră din care azi exodul românilor a dat naștere unei diaspore până într-atât de numeroase, încât ar fi o împietate să limităm națiunea la autohtonii rămași între granițe”. Aflăm lucruri răscolitoare despre țara noastră. În primul rând, faptul că este „un caz” (de remarcat, aici, unicitatea!) de entitate geografică din care doar se pleacă. Un individ născut din părinți români în afara acestei vetre inițiale, chiar dacă va crește în România, nu va putea să spună că patria lui e România, fiindcă a ratat „vatra inițială” care nu este ca oricare altă vatră, ci una din care doar se pleacă. Deci, România este „un caz” grație faptului că poate fi patrie doar în măsura în care este vatră inițială din care cel născut din tată român și mamă vorbitoare de rămână caută să plece unde-o vedea cu ochii.

³⁰ „Sorin Lavric - «Generația Revoluției și noua generație conservatoare» (2020.02.06, H. Capitol)”, 7 februarie 2020, disponibil pe https://www.youtube.com/watch?v=gB_1B6b02ck, min. 7,56-9,21, accesat la 9 ianuarie 2021.

³¹ „Programul partidului politic Alianța pentru Unirea Românilor”, disponibil la https://www.partidulaur.ro/program_aur, accesat la 8 ianuarie 2021.

Cei născuți în afara spațiului geografic al vetrei inițiale, chiar dacă acesta îi este patrie tatălui, ratează șansa de a-și găsi în România patria. Greu de decis cine aparține patriei și cine nu; mai simplă era metoda umplerii craniului cu boabe de orez.

În al doilea rând, aflăm de o altă unicitate: națiunea română nu se limitează la „autohtonii rămași între granițe”, așa cum impun dicționarele, ci cuprinde și autohtonii din diaspora, așa cum cere în mod auriștic doctrina. Nu le-a spus nimeni doctrinarilor auriști că autohtonii din afara granițelor sunt toți locuitorii altor țări, acolo unde locuiesc ei. Iată ce mai spun ei: „Națiunea română este acolo unde limba română, credința creștină și memoria unui trecut comun îi unește pe contemporani. Suntem un tot organic în lăuntru unei matrici în care principalele liante sunt limba, credința și etnia. Acolo unde aceste trei trăsături sunt puse sub semnul întrebării, acolo națiunea română își pierde sensul”. Cât de mică este patria și cât de mare e nația! Dar ce matrice ne conține! Cu toate acestea, națiunea este atât de fragilă, încât doar punerea sub semnul întrebării a unei dintre trăsături provoacă o catastrofală pierdere de sens a acesteia. Să fie clar: națiunea română nu are sens fără limbă, credință și etnie. O simplă îndoială, un ridicol dar nociv semn de întrebare spulberă sensul acesteia.

Este evident faptul că un copil născut într-o familie necreștină din România, cu tată născut în România și mamă vorbitoare de limbă română (așa cum sunt copiii minorităților religioase) nu poate spune că patria lui este România, pentru că nu este creștin. Din motive religioase, vatra inițială nu-i ajută la nimic, el rămâne un apatrid.

Chestiunea patriei nu se oprește aici, la apartenența etnică și religioasă a individului născut în vatra inițială, ci vizează și soarta statului. De fapt, cu această problemă începe *Programul*, care la început conține principiile pe care le urmărește partidul. În primul rând, AUR se angajează să apere articolul 1 din *Constituție*, care definește România ca „stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil” și care, în opinia auriștilor, „este des încălcăt și supus de facto atacului de către forțele politice actuale care doresc renunțarea la suveranitatea României prin forme de federalizare internă sau externă”³². Mai departe, ni se prezintă mai clar de unde vin „atacurile”: „anumite organizații care nu reprezintă interesele fraților noștri aparținând minorităților naționale”. Adică din partea Uniunii Democratice a Maghiarilor din România. Pericolul nu este așa de mare, însă pentru AUR este suficient pentru a fi PRM redivivus.

Următorul paragraf este foarte consistent și generator de întrebări: „având în vedere rapturile teritoriale la care România a fost supusă, luptăm pentru Articolul 1 din Constituția din 1923 privind teritoriul Țării și accentuăm articolul 3, punctul 4 din actuala Constituție, care spune că «Pe teritoriul statului român nu pot fi strămutate sau colonizate populații străine»”. Mă întreb de ce apără auriștii un articol dintr-o constituție caducă, în condițiile în care actuala constituție conține aceleași prevederi. Articolul 1 al Constituției din 1923 avea următorul conținut: „Regatul României este un Stat național unitar și indivizibil”³³; Articolul 1 al actualei Constituții a adăugat la definiție „suveran și independent”, caracteristici care nu afectează cu nimic statutul de „național unitar și indivizibil” al statului român. Din contră! Singurul motiv rămas în picioare pentru care auriștii ar lupta pentru Art. 1 al Constituției din 1923 rămâne forma de guvernământ, monarhia, absentă din formularea actualei Constituții.

Dacă în ceea ce privește monarhismul auriștilor scăpat în program lucrurile par a fi destul de clare, mai dificilă este înțelegerea legării statutului indivizibil al statului de interzicerea colonizării. Formularea ne spune următorul lucru: pentru că am pierdut teritorii, refuzăm să primim „populații și colonii stăine”. Probabil că din cauză că nu ar mai fi loc într-o țară atât de mică. Apoi, nu este clar cum poate fi asumată programatic „accentuarea” unui

³² *Ibidem*.

³³ *Constituția României din 1923*, http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htm_act_text?id=1517, accesat la 8 ianuarie 2021.

articol al Constituției, pe care nimeni nu l-a negat și nu l-a încălcat. Va fi scris în bold, italic sau cu aldine într-o viitoare formă a Constituției?

„Suntem un partid conservator – se afirmă în *Program*. În plan extern, suntem un partid care vrea o Europă a națiunilor, nu un supratat federal cu capitală unică, guvern unic, parlament unic”. Greu cu federalismul! Auriștii nu au aflat că entitățile politice federale sunt cele în care părțile componente au guverne, parlamente și capitale proprii. Ei se luptă, de fapt, cu un soi de federalism centralist, în pofida contradicției în termeni. Pentru ei, o construcție federală e tot un soi de „stat național unitar”, continuator al „statului dac centralizat condus de Burebista”.

Până acum, auriștii ne-au anunțat că au ca misiune apărarea Articolului 1 din actuala Constituție și a Articolului 1 al Constituției din 1923 precum și accentuarea Articolului 3 (4) din actuala Constituție. De asemenea, ei consideră că „actuala Constituție a României este perfectibilă și este necesară modificarea ei, cu excepția acestor puncte și a celor aflate în limitele revizuirii”. Înțelegem că articolele menționate, inclusiv Art. 1 al Constituției din 1923, rămân la adăpost de o posibilă revizuire, însă nu se precizează care sunt cele „aflate în limitele revizuirii”.

3. Credința

Ajungem la al treilea pilon: „Credința este, teologic vorbind, una dintre cele trei virtuți cardinale creștine, numai că aici o folosim în sens figurat, drept simbol pentru tot ceea ce înseamnă religia creștină”. Da, și eu am recitat fraza și tot nu am înțeles inițial ce este cu acest sens figurat. Dar ne spun auriștii mai departe: „Când spunem credință, spunem implicit biserică, tradiție, neam”. Și ce dacă o parte dintre tradițiile din această „entitate geografică slujind drept vatră inițială” sunt precreeștine și/sau necreeștine? Cu biserica și neamul devin creștine. Ce ne facem cu cei care nu cred? Ce ne facem cu cei ce nu au relații cu biserica? Mai pot face ei parte din națiune fără a-i provoca pierderea de sens? Lucrurile devin profunde și tulburătoare, doctrinarii auriști riscând încă o definiție: „În concepția AUR, ateismul este o rătăcire ivită din aroganța celor care își închipuie că o viziune antropocentrică asupra universului este superioară uneia teocentrice”. Dar, spre liniștea tuturor, asta este doar în concepția AUR, astfel încât ateștii nonantropocetriști pot sta liniștiți.

În fine, AUR ne informează că se va opune „campaniei de persecuție la care e supus creștinismul în ultimele decenii”, „defăimării clerului, terfelirii simbolurilor de credință și compromiterii credincioșilor care au curajul de a-și asuma public statutul de creștin”. Dacă există mari probleme în a determina aria faptelor ce se înscriu în noțiunea de „defăimare”, ne putem imagina ce efort uriaș va trebui depus din partea juriștilor pentru a identifica faptele ce se înscriu în noțiunea de „terfelire”. Cât privește apărarea creștinismului și a credincioșilor de persecuții, se prefigurează o lăudabilă intervenție a AUR în Africa de Nord, în regiunea Bisericii Copte, acolo unde creștinii sunt, într-adevăr, persecutați. În România, cel puțin ortodocșii au primit de la statul român fostul Palat al Parlamentului, devenit al Patriarhiei, bani pentru Catedrala Mântuirii Neamului și pentru atâtea biserici cât nu sunt școli. Unde văd auriștii persecuții ale creștinilor în România? Rămâne o enigmă.

4. Libertatea

Ultimul pilon doctrinar este libertatea, definită prin raportare la primele trei: „Dacă familia, patria și credința ne dau o identitate prin apartenența la entități organice pe care numai răuvoitorii le tăgăduiesc, atunci libertatea este cea care dă demnitate acestei identități. Libertatea este identitatea spiritului în acțiune, adică act de afirmare a convingerilor pe care cele trei unități anterioare (familia, patria, credința) ni le insuflă”. Cu alte cuvinte, a exprima altceva decât ceea ce îți insuflă cele trei unități nu e libertate. Nu mai continuu cu detalieri pentru că, vorba poetului, „ceea ce e neînțeles se schimbă în neînțelesuri și mai mari”.

Și libertatea are un specific românesc, pentru că, spun auriștii, românii nu au fost cumva și nici pentru ceva, ci „despre” ea: „Libertatea. Despre asta suntem noi românii, despre asta am fost întotdeauna, despre libertate și unitate. Nu e nevoie de alt brand, nu avem alt proiect de țară”. Când ești „despre”, nici nu ai nevoie de așa ceva.

Marea problemă a acestor valori totemice, spun auriștii, este atacul la care sunt mereu supuse cu scopul de a le disloca pentru a pune în loc valori vicariante, adică suplinoare, înlcuitoare. Iată ce spune Sorin Lavric: „Valorile vicariante pe care le propun reprezentării stângii, ai corectitudinii politice, sunt cele care vor să înlocuiască valorile totemice... Națiune? Nu națiune – federație. Familie? Nu familie – parteneriat. Dumnezeu? N-avem nevoie de Dumnezeu, punem în loc mi-e greu să vă zic ce, Internetul, Leviathanul mediatic. Libertate? Nu, vrem securitate. Libertatea e bună dar trebuie mărginită pentru că lezează orgoliul altora”³⁴. Și aflăm că toate aceste atacuri vin din partea Uniunii Europene. Iată ce spune Sorin Lavric: „Noi, dacă avem un adversar pe care l-am identificat în conturul lui bine definit, este acest socialism care vine dinspre Bruxelles și care invocă valorile europene. Valorile europene fiind ideologia de gen, LGBT, transplantul de sex, parteneriatul pentru homosexuali și altele, plus egalitarismul ăsta care împiedică meritocrația. Adică, omul nu își mai găsește locul potrivit competenței și recunoașterii lui din partea semenilor, ci datorită acestei blestemate și afurisite de cote obligatorii. Punem cote obligatorii de minoritari, de nedreptățiți, de handicapați pentru că și ei trebuie să fie acolo. De ce să fie acolo?”³⁵.

Domnul filosof și politician Lavric reduce valorile europene la actualele forme pe care le-a îmbrăcat politica nediscriminării – o atitudine coerentă a cuiva care pune libertatea pe ultimul loc într-o ierarhie a valorilor. Nu cred, totuși, că nu a citit *Convenția europeană a drepturilor omului*, document fundamental al actualei lumi occidentale, în spatele căruia stă o întreagă tradiție despre care ar trebui să știe în primul rând un conservator european din secolul XXI.

Revoluția conservatoare – tensiunea spirituală a unei generații

Dinspre acest partid s-a lansat ideea unei revoluții conservatoare, despre care nu s-a spus în ce ar consta. Prin definiție, conservatorismul este o ideologie gradualistă, melioristă, antirevoluționară și care valorizează trecutul unei societăți chiar cu riscul paseismului. Întrebarea care apare în primul rând este cea referitoare la trecutul pe care vor auriștii să-l valorizeze. Cel comunist? De 30 de ani încercăm să ne rupem de acesta și vedem că încă este prezent în mentalul colectiv format de național-comunism. Cel din perioada interbelică? Dacă da, ce anumă din interbelic ar mai putea fi viabil astăzi? Direcția democratică sau cea autoritaristă? Apoi, cum ar fi posibilă o revoluție conservatoare astăzi și ce ar vrea ea de la noi? Vom afla răspunsurile la aceste întrebări urmărind producțiile doctrinarilor auriști.

Pe 6 februarie 2020, la sala Luvru a Hotelului „Capitol” din București, Claudiu Târziu și-a lansat cartea *Rostul generației noastre*, prilej cu care a avut loc conferința „Generația Revoluției și noua generație conservatoare”, susținută de autorul cărții și de Sorin Lavric. În cadrul discursului său, filosoful doctrinar al AUR a făcut câteva precizări foarte utile pentru a înțelege ce vor auriștii. În primul rând, aflăm o definiție a dreptei cum nu întâlnim în nici un tratat sau dicționar de specialitate: „Când spun de dreapta nu spun liberali sau social-democrați. Aceia sunt pseudo-dreapta. Dreapta înseamnă să-ți asumi creștinismul întâi de

³⁴ „Sorin Lavric - «Generația Revoluției și noua generație conservatoare» (2020.02.06, H. Capitol)”, *ed. cit.*, min. 17,44-18,18

³⁵ Ovidiu Nahoi, „DECRIPTAJ/De vorbă cu ideologul AUR: despre «țigani», «handicapați», «război ideologic» și «revoluția conservatoare» care se amână”, *RFI*, 11 decembrie 2020, disponibil la https://www.rfi.ro/emisiunile-rfi-ro-128454-decriptaj-de-vorba-cu-ideologul-aur-despre-tigani-handicapati-razboi?fbclid=IwAR1lo_AFp1EGDYA2Yk89TOOo6zwxAcJoyDUNi-eF0CNYpnnop2o8dzo0yd8, accesat la 9 ianuarie 2021.

toate și apoi condiția națională. De aici pleacă totul. Știu cel puțin douăzeci de intelectuali în chip răspicat declarați, asumați de dreapta, dar care nu se pot aduna și nu pot coagula. Veșnica dezbinare dintre noi”. Și imediat vine cu soluția: „Singura posibilitate este apariția unui om cu stofă de lider în stare să ne strângă pe toți. Tocmai de aceea și eu și Claudiu am zis: «Doamne, poate George Simion este acest lider, acest om de acțiune putând să facă așa ceva!». [...] George Simion (Claudiu Târziu îl numește o locomotivă, eu îi spun exapolitul) este călăuza care merge până la capăt cu o energie care pare neistovită, este un energumen... Dacă Pronia, dacă Voința Divină va vrea să se întâmple ceva cu George Simion și cu intelectualii care se vor strânge în jurul lui, va fi; dacă nu, nu va fi, va fi ca o floare uscată în istoria atâtor mișcări și partide și grupulețe irosite”³⁶.

Așa pogoară Dumnezeu în istoria românilor! Mai fusese pe aici în anii '30, când niște exaltați visau „o Românie ca Soarele sfânt de pe cer”. Mai este posibil un asemenea „miracol” astăzi? Auriștii cred că da, iar rețeta vine tot din acea vreme, când o parte dintre intelectuali își afixau conștiința de generație. Însă, ne spune Sorin Lavric, generația nu este o realitate biologică, ci este „ivirea unei tensiuni spirituale într-o epocă, acea tensiune culminând în două ipostaze: personaje exponențiale și evenimente ieșite din comun”³⁷. Parcă sunt extrase din revistele *Sfarmă Piatră* și *Buna Vestire*.

Bine! Să spunem că Dumnezeu l-a trimis între români pe Simion Energumenul și Exapolitul, care va mai face vreo două marșuri peste Prut, vreo trei acțiuni în Secuime, o campare cu corturi în Piața Universității și o autogară în Piața Victoriei. Dar este suficient pentru a activa o generație conservatoare? Bineînțeles că nu. În primul rând, din motiv de resurse umane. Sorin Lavric spune că singurii conservatori sunt cei din generația lui, a lui Târziu și a lui Simion, întrucât „tinerii, în clipa de față, sunt neomarxiști. 80 la sută dintre ei alunecă în acea falie. Asta se întâmplă. Noi nu putem să ne adresăm în mod vădit decât acelei părți creștine din tineretul român. Aici nu există loc de ambiguități și de piruiete retorice. Totul trebuie să fie tranșant și răspicat spus”³⁸. Deci, falia ideologică nu este între neomarxism și conservatorism, ci între neomarxism și creștinism. Pentru că a fi conservator înseamnă, așa cum am văzut în definiția auristă, a fi creștin. Ca tânăr, poți fi ori neomarxist, ori creștin; *tertium non datur*. Un creștin nu poate fi neomarxist; și viceversa. „Din această dilemă nu puteți ieși”, vorba unui celebru personaj caragialesc.

Persistă tulburătoarea întrebare: mai poate fi activată o generație conservatoare astăzi? Dacă da, cum? Dotrinarul aurist Sorin Lavric ne spune că starea de spirit a unei generații se stinge în maxim 30 de ani. „Astăzi nu mai există nimic din starea de spirit din anii '90. Doar la noi, care trăim din amintirea a ceea ce am apucat atunci. Însă starea aceea s-a răcit complet. Este o moarte termică a entuziasmului și acelor ținte pe care le aveau tinerii în Piața universității în acei ani”³⁹. Deci, încercările lui Simion și ale lui Târziu de a se lega de momentul Piața Universității sunt sortite eșecului. Până acum e bine. Atunci, de ce să se lege? Spune Sorin Lavric: „Eu nu mă revendic de la Revoluție pentru că nu am avut nici un merit; eu mai degrabă mă revendic de la generația deținuților politici, a căror prezență m-a trezit. Fără ei, mie nu mi-ar fi căzut solzii de pe ochi și astăzi aș fi fost din tabăra opusă celei a lui Claudiu. Eu din ei mă revendic și întrebarea este în ce măsură nu suntem niște epigoni ai lor. Evident, până acum, suntem niște epigoni ai lor”⁴⁰ - se pare că singura condiție posibilă după moartea termică.

³⁶ „Sorin Lavric - «Generația Revoluției și noua generație conservatoare» (2020.02.06, H. Capitol)”, *ed. cit.*, min. 5.01-6.40.

³⁷ *Ibidem.*, min. 6,52-7,05.

³⁸ *Ibidem.*, min. 11,07-11,34 .

³⁹ *Ibidem.*, min. 13,57-14,17.

⁴⁰ *Ibidem.*, min. 12,48-13,12.

În legătură cu deținuții politici apare următoarea problemă: mulți dintre ei au făcut parte din cealaltă mișcare totalitară și criminală din România: legionarismul. Dintre legionarii care nu au reușit să părăsească țara, o parte au intrat în Partidul Comunist și alta – în închisorile comuniste. După căderea lui Ceaușescu, legionarismul nu a fost suspus unei analize critice care să dovedească faptul că din concept este o ideologie ce generează un regim criminal. Comuniștii au prezentat crimele legionarilor în cheia lor de interpretare, iar faptul că pe mulți i-au judecat și i-au ucis a fost motivul pentru care s-a considerat că legionarismul și-a luat anatema meritată. Dar, să nu uităm că acuzația ce a predominat nu a fost legionarismul, ci pactizarea cu naziștii. Astfel, faptul că legionarii au fost asupriți de către comuniști, alături de cetățeni de alte orientări politice, a dus la o relegitimare a lor. Ei nu au mai fost percepuți ca legionari, ci numai ca anticomuniști. Legionarismul nu a suferit, după '89, un proces de completă delegitimare, de la componenta doctrinară până la cea acțională, ci a fost reprizat de societate prin scrierile intelectualilor și ale activiștilor legionari ce au invadat piața și prin dezvăluirea ororilor din închisorile comuniste. Astfel, din ceea ce a însemnat legionarismul doar colaborarea cu naziștii și antisemitismul au fost stigmatizate și nu întregul fenomen politico-ideologic. După '89, concentrarea cu predilecție pe antisemitism a salvat restul, iar legionarismul nu este astăzi socotit rău în întregul său, ci frecventabil atât timp cât nu mai este antisemit. Or, legionarismul este la fel de rău ca ideologia criminală care i-a urmat. Faptul că legionarii au fost opresați de comuniști nu face din ei niște democrați, cu atât mai puțin martiri pe altarul democrației sau „sfinți ai închisorilor”. Nici nu putem spune vreodată că și-au meritat soarta. Nimeni nu „merită” să fie opresat, torturat sau ucis pentru convingerile sale, lucru pe care nici ei nu l-au respectat. Iată ce mărturisea Petre Țuțea, „faceam parte din același trunchi: dacă câștigam noi, îi pârlam; au câștigat, ne-au pârlit ei pe noi”. De aceea, consider că atunci când vorbim de „generația deținuților politici” trebuie să operăm cu o distincție între deținuții democratici și cei antidemocratici.

România a trăit experiențele a două ideologii și regimuri totalitare: legionarismul și comunismul. Primul propovăduia realizarea planului divin, iar al doilea – manifestarea implacabilei legi a istoriei ca luptă de clasă. Condițiile istorice au făcut ca exponenții celui de-al doilea totalitarism să-i judece pe unii dintre exponenții primului, pe cei care nu au vrut/reușit să părăsească țara și nici nu s-au convertit la al doilea. Procesele au fost total viciate, fiind o reglare de conturi între indivizi de aceeași factură, doar cu dumnezei diferiți. Nici legionarismul și nici comunismul nu au avut procese viabile. În cazul primului totalitarism, au fost judecați unii membri de către cei ai celui de-al doilea, fără a fi suspuse unei judecăți și unei condamnări de pe poziții democratice ideologia și regimul generat; în cazul celui de-al doilea, ideologia și regimul au fost declarate ca fiind criminale, fără a fi judecați agenții lor. Judecățile și condamnările cuplului Ceaușescu și ale acoliților lor au fost reglări de conturi pentru succesiune. Procesul Ceaușeștilor a fost o mascaradă menită să compromită adevărata problemă: judecarea regimului comunist și a agenților lui. Odată cu condamnarea comunismului, s-a recuperat doar un aspect al problemei, în timp ce agenții regimului criminal se bucură încă de favorurile statului. În cazul legionarismului, judecarea unora dintre agenții lui pentru colaborare cu naziștii (de către comuniști) și anatemizarea pentru antisemitism (în postcomunism) nu au afectat imaginea ideologiei, ce exercită și acum atracție asupra celor care își găsesc „rostul” în ea.

Sorin Lavric nu operează cu distincția între cele două categorii de deținuți, care exprimă, de fapt, două tradiții: una democratică și una antidemocratică. În interviul pe care i l-a luat, jurnalistul Ovidiu Nahoi l-a întrebat dacă e legionar, iar Sorin Lavric a răspuns: „Cum să fiu legionar? Vai de mine! Legionarismul este un episod încheiat în istoria noastră. Dar a fost un moment important în istoria curenților conservatoare din țara aceasta.” Mai departe, jurnalistul îl întreabă: „Vă lepădați de această doctrină legionară?” Iar Lavric răspunde: „Mă lepăd de această doctrină pentru că, așa cum v-am zis, este ceva ireversibil.

Nu se mai poate reda în forma de atunci”. În primul rând, istoria ne arată că nimic nu e ireversibil în viața politică, mai ales procesul de democratizare, dovadă fiind chiar ideile ce-i animă pe auriști. Dar, trecând peste acest amănunt, constatăm că „lepădarea” domnului Lavric se produce doar în virtutea faptului că această doctrină „nu se poate reda în varianta de atunci” și nu în virtutea faptului că aceasta este o ideologie criminală în orice variantă, care poate reveni în varianta de acum sau de mâine, în formule contemporane, „îmbunătățite”. Să urmărim ce spune doctrinarul aurist mai departe: „Asta nu mă împiedică să vă spun că am cunoscut zeci de deținuți politici, dintre care foarte mulți au fost legionari. Am știut ce stofă au. Am simțit ce frumusețe lăuntrică aveau. Niciodată nu am să pot să vorbesc urât despre părintele Calciu sau despre Ogoranu sau despre Mircea Nicolau. Nu pot. I-am cunoscut. Nu pot să dau impresia că mă pliez pe un calapod ideologic pe care nu îl suport, anume această corectitudine politică de tip neomarxist”⁴¹. În primul rând, ce frumusețe lăuntrică poate să aibă un adept al unei ideologii criminale? Apoi, cine spune că a respinge legionarismul înseamnă să fii obligatoriu neomarxist? Poți fi liberal sau chiar conservator (în definiția sa clasică, nu auristă).

Deci, dreapta auristă nu se revendică din generația anticomunistă din '89, ci din cea interbelică antidemocratică, ce vorbea în categorii de neam, credință, om providențial ș.a.m.d., așa cum întâlnim în scrierile politice ale intelectualilor Ionescu, Eliade, Cioran, Noica, Vulcănescu, Crainic, Stăniloae ș.a.. „Nu mai putem să înghițim în sec văzând cum aceiași masoreți își doresc să-l vadă pe Mircea Vulcănescu scos din spațiul public al culturii”⁴², a tunat Sorin Lavric. Aici este o mare problemă a generației triadei Simion-Târziu-Lavric. Intelectualii enumerați mai sus au legitimat o ideologie și un regim crimiunel. Nici unul dintre cei ce au supraviețuit nu și-a recunoscut vina. S-a întâmplat și la case mai mari, dacă ne uităm la cazul Heidegger⁴³, pe care nici insistențele lui Karl Jaspers nu l-au făcut să-și recunoască vina în legitimarea nazismului. În România interbelică, puțini au fost democrații care au înfruntat extrema dreaptă. În 1924, după asasinarea Prefectului poliției Manciu de către Corneliu Zelea Codreanu, în ședința Senatului Universității Al. I. Cuza din Iași, Petre Andrei, cel care va publica lucrarea *Fascismul* în 1927⁴⁴, i s-a adresat mentorului acestuia, A. C. Cuza: „Mă simt dator a spune: domnul Cuza a țintit și Codreanu a tras. Sunteți adevăratul asasin moral [...] Ați înfăptuit un asasinat”⁴⁵. Iar mai târziu, în plenul Camerei Deputaților, îl va acuza din nou: „Așa creștere cum le-ai dat d-ta adeptilor d-tale ar trebui să te facă să fii răspunzător față de d-ta însuși și să te mustre conștiința, dacă mai ai conștiință. Ai zăpăcit copii nevinovați, ești autorul moral al asasinatului lui Manciu, datorat îndemnurilor d-tale necugetate”. Aceste vorbe îl vor costa viața pe sociolog. După el, nicio voce democratică nu îi va mai acuza atât de direct pe intelectualii extremei drepte de culpa morală a crimelor legionarilor, de „zăpăcirea copiilor nevinovați” cu mesajele mobilizatoare la împlinirea idealului de „schimbare la față a României”. Astăzi, când sunt venerați „sfinții închisorilor” de-a valma, democrați și antidemocrați, și când textele intelectualilor legionari sunt prizate necritic, puține sunt vocile care să-i mai acuze.

Acuze curg, însă, dinspre doctrinariii auriști, care constată cu tristețe că generația tânără e pierdută în hăul neomarxist, singura speranță rămânând în intelectualii de dreapta din România, cei care speră Lavric că vor fi adunați de Simion. Iată ce crede doctrinarul:

⁴¹ Ovidiu Nahoi, *op. cit.*

⁴² Sorin Lavric, „De murit, murim cu toții. Nu e păcat să nu ne dăruim României?”, în *Omagazine*, 7 decembrie 2020, disponibil la <https://www.qmagazine.ro/de-murit-murim-cu-totii-nu-e-pacat-sa-nu-ne-daruim-romaniei/>, accesat la 9 ianuarie 2021.

⁴³ Recomand pentru acest subiect eseul lui Paul Kun, „Heidegger, nazismul și stânga franceză”, în prezentul număr al revistei, pp. ???

⁴⁴ Petre Andrei, *Opera omnia*, Tomul VIII, Volumul I, *Fascismul*, Editura Tipo Moldova, Iași, 2010.

⁴⁵ Arhivele de Stat Iași, Fond Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, *Registrul cu procese verbale ale ședințelor Senatului Universitar, 1923-1924*, P.V. nr. 6.

„Timpul curge în favoarea noastră. De ce? Pentru că opresiunea care va veni pe linia corectitudinii politice, pe linia tuturor avatarurilor de tip neomarxist (multiculturalism, presiunea LGBT și atâtea, și atâtea, și atâtea), vor stârni o nemulțumire autohtonă evidentă la orice om cu fler și cu bun simț. Și atunci va exista cu adevărat o reacție conservatoare. Noi nu facem decât să venim în întâmpinarea a ceea ce se va întâmpla în măsura în care avem fler și întrezărim printre apele tulburi ale acestei epoci. Dar, deocamdată, generația noastră nu este încă pe cale să facă istorie pentru că deocamdată suntem mistuiți sau, cum zice Claudiu, suntem consumați de istorie. Nu noi dăm tonul. Asta nu înseamnă că trebuie să ne schimbăm și să ne îndreptăm încotro bate vântul”⁴⁶. Parcă-i Marx! Și acela și-a bazat revoluția pe pauperizarea proletariatului, visând la o revoltă a flămânzilor, însă ameliorarea condițiilor de viață a acestora i-a jucat festa. „Nimeni nu merge la revoluție cu burta plină”, a constatat exaltatul teoretician și a murit întristat. Vor merge intelectualii de dreapta la lupta cea mare antineomarxistă? Nu se știe încă, fapt ce îl încurajează pe domnul Lavric în reveria sa: „dacă 20 de intelectuali de dreapta în mod asumat de condiție creștină se strâng în jurul unui lider atunci se poate crea o reacție în lanț și atunci miile, zecile de mii de oameni de dreapta din această țară vor veni. Și atunci va apărea o mișcare de dreapta. Acea mișcare de dreapta va fi punctul de pornire a unei generații conservatoare”⁴⁷. Și, euforizat de victoria de pe 6 decembrie 2020, domnia sa a crezut că e momentul să sune goarna chiar a doua pentru a-i aduna pe intelectualii „asumați de condiție creștină” în jurul lui Simion Energumenul și Exapolitul: „AUR nu e un partid de marionete. Nu avem pe nimeni în spate. În patru ani, alături de George Simion, Claudiu Târziu, Cristian David, Marius Lulea, Andrei Dîrlău, Ovidiu Hurduzeu și încă o cohortă lângă ei, vom sparge paradigma obedienței parlamentare. Îi rog pe intelectualii de dreapta, adversari până de curând în aceste alegeri, a căror decepție după alegeri le-o înțeleg, să-și revină de pe urma șocului și să privească la viitor. Vreți o Dreaptă unită care să dreneze mlaștina castei politice? Puteți să ieșiți din amărăciunea unei dezamăgiri de moment spre a pune umărul la o renaștere în spirit? Voi, Mihai Neamțu, Mircea Platon, Adrian Papahagi, Cătălin Avramescu, Teodor Baconschi, Radu Paraschivescu, puteți fi lângă noi, pentru binele României? Voi, Pompiliu Diplan, Iulian Capsali, Răzvan Codrescu, Răzvan Bucuroiu și toți oamenii de dreapta, pe care vă am la suflet fiindcă suntem din aceeași stirpe, puteți să intrați într-o mișcare menită a schimba din temelii falanga politică? Tu, Victor Roncea, poți să te dezbari de obsesii pentru a înțelege că Dreapta nu se clădește pe diatriba sterilă împotriva lui Liiceanu, Patapievic și Boia? Vreți concordie întru Hristos sau vreți discordie întru nimicul urii? Ce vreți? Să fierbem la infinit în otrăvuri meschine, sau să ridicăm condiția de român creștin la un prag de mare elevație? Așezați-vă câteva minute în voi înșivă: ce vreți?”⁴⁸

Nu știu alții cum sunt, dar mie îmi este imposibil să-i consider pe Teodor Baconschi și Radu Paraschivescu de aceeași stirpe cu Pompiliu Diplan, Iulian Capsali și Victor Roncea. Și unora dintre ei le este imposibil, iar Radu Paraschivescu⁴⁹ a și exprimat refuzul său: „Lucrurile care ne despart sunt mai multe decât cele care ne apropie. Pe lângă asta, port mască, nevrednicul de mine”. Iar Gabriel Liiceanu⁵⁰, maestrul lui Lavric, vorbește de o „îndrăcire” a sa. Vorbind despre lucrarea lui Lavric dedicată legionarismului lui Noica, Liiceanu arată că teza acestuia era „că legionarismul a avut la bază „trei mari și fatale confuzii: confuzia dintre *contemplație și acțiune*; confuzia dintre *mistică și politică*; în

⁴⁶ „Sorin Lavric - «Generația Revoluției și noua generație conservatoare» (2020.02.06, H. Capitol)”, *ed. cit.*, min. 9,52-10,50.

⁴⁷ *Ibidem*, min. 20,14-20-38.

⁴⁸ Sorin Lavric, „De murit, murim cu toții. Nu e păcat să nu ne dăruim României?”, *ed. cit.*.

⁴⁹ Cf. <https://www.facebook.com/radu.paraschivescu.718>, accesat la 9 ianuarie 2021.

⁵⁰ Gabriel Liiceanu, „«Îndrăcirea» lui Sorin Lavric”, în *contributors.ro*, 9 decembrie 2020, disponibil la <https://www.contributors.ro/indracirea-lui-sorin-lavric/>, accesat la 9 ianuarie 2020.

fine, confuzia dintre *viață și ideologie*”. Or, arată filosoful, „exact asta face acum discursul *Mulțumirilor*, în care Lavric ne propune «să regăsim gustul mistic de a fi creștini în umbra oricărei catapetesme din bisericile din țară»”. Nici Uniunea Scriitorilor din România nu s-a simțit prea bine după chemarea la lupta cea mare a lui Sorin Lavric, anunțând excluderea sa. Nu implicarea în politică i se reproșează de către organizația ce are ca vicepreședinte un politician, ci mesajul extremist pe care îl emite.

La fel ca toți oamenii politici din ultimii 30 de ani, și auriștii își propun să schimbe mentalitățile. În *Program*, chiar se afirmă grav, redactat în aldine, că „Cel mai important țel în România actuală îl reprezintă schimbarea mentalităților”. Să vezi și să nu crezi! Un partid conservator vrea schimbarea mentalităților. În general stăm bine, spun ei, motiv pentru care trebuie făcută această schimbare. AUR crede că răspunsul la problemele României sunt inițiativa civică și antreprenoriatul politic, iar succesul electoral nu este un scop, ci „unul dintre mijloacele prin care vrem să schimbăm din temelii sistemul politic de la București și Chișinău, valorificând pe deplin resursele noastre naturale, culturale și mai ales umane”. În concluzie, AUR vrea să facă o revoluție. Chiar conservatoare.

Încă din noiembrie 2016, Claudiu Târziu publica în revista *Rost* un articol intitulat „Noua revoluție conservatoare”, în care arăta că în lume se confruntă două direcții: progresismul, care atacă valorile „lumii vechi”, și conservatorismul, care le apără. În opinia sa, „În apărarea «lumii vechi» stau identitatea, familia, comunitatea națională, drepturile naturale (la viață, la proprietate, la libertate), tradiția, credința în Dumnezeu... Într-un cuvânt, firescul. Toate acestea, dimpreună cu vocația moderației și propensiunea către ordine și ierarhie, fac parte din stilul de viață conservator”⁵¹. C. Târziu arăta că, în condițiile în care Donald Trump tocmai câștigase alegerile în SUA iar în Europa existau parteneri ideologici ai Americii conservatoare, „România este defazată și în această privință. Clasa noastră politică a rămas, în cea mai mare parte, «progresistă», din mimetism, nu neapărat din convingere. Însă, sunt semne că a simțit noua tendință. Principalele partide parlamentare au adoptat discursul naționalist. Conservatorismul și naționalismul nu sunt totuna, deși primul îl poate include pe al doilea și cel de-al doilea poate adopta caracterul primului”. A avut dreptate atunci. PSD a practicat în mandatul trecut un discurs naționalist în manieră peremistă (având și doi foști lideri PRM în conducere – Olguța Vasilescu și Codrin Ștefănescu), la fel cu cel pe care îl practică acum AUR. Care, iată, odată cu eșecul lui Trump, este defazată.

Mai târziu, cu două zile înainte de alegerile de pe 6 decembrie 2020, Târziu aștepta în aceeași revistă „Semnalul revoluției conservatoare”, scriind: „M-aș bucura ca Bucureștii să dea semnalul revoluției noastre conservatoare, prin votul masiv prin care îl vom primi. [...] Am speranțe mari, justificate de semne clare, că AUR intră în Parlament cu un procentaj semnificativ. Am spus și repet, am putea lua între 10 și 15%. [...] Imediat după validarea votului va începe adevărata luptă pentru ideile, valorile și principiile noastre. Una mult mai complicată, mai grea și de anduranță. În paralel, va trebui să ne construim partidul astfel încât să putem governa peste patru ani”⁵². Nu a lipsit mult ca profeția lui Târziu să se împlinească.

Prins de febra iminentului început al revoluției a fost cuprins, așa cum am mai spus, și Sorin Lavric, care își începea textul din *Qmagazine* astfel: „Pentru noi începe un război ideologic al cărui deznodământ va sta în înlăturarea actualei clase politice. În patru ani vom disloca partidele din Parlament. Vom schimba figurile, vom primumi limba, vom aduce bucuria de a fi români. Vom regăsi gustul mistic de a fi creștini în umbra oricărei catapetesme din bisericile din țară. Vom recăpăta căldura pe care ne-o dă gândul de a fi una în virtutea apartenenței la un neam. Vom aduce exaltarea de a fi parte dintr-un întreg numit România.

⁵¹ Claudiu Târziu, „Noua revoluție conservatoare”, ed. cit..

⁵² Claudiu Târziu, „Semnalul revoluției conservatoare”, în *Rost*, 4 decembrie 2020, disponibil la <https://www.rostonline.ro/2020/12/semnalul-revolutiei-conservatoare/>, accesat pe 9 ianuarie 2021.

Vom întreține cu venerație memoria deținuților politici”⁵³. O retorică ce ne amintește de Zelea Codreanu. Pe bună dreptate, jurnalistul Ovidiu Nahoi îi va spune: „dar sună cam a «Garda, Căpitanul și Arhanghelii din cer»...”, iar Lavric îi va replica: „Nu sună așa! Acolo este vorba de o îmbinare a trăirii creștine și apoi a acestui element național. Aceste două elemente sunt definitorii pentru orice mișcare națională. Nu trebuie musai să o lipești lângă legionari, ca apoi, dacă o regăsești în altă parte, imediat să pună stigmatul de neolegionar și fascist”⁵⁴. Jurnalistul îl întreabă dacă e o revoluție conservatoare, iar Lavric răspunde: „Nu, noi suntem partid conservator. Noi nu facem revoluții. Numai oamenii de stânga fac revoluții”. Jurnalistul a instituit, arătându-i că a folosit termenul: „dumneavoastră vorbiți despre revoluție...”, iar doctrinarul aurist a răspuns: „Probabil că l-a folosit Claudiu... Nu îmi dau seama în ce împrejurare. Eu vorbesc de o dislocare, de o înlocuire a clasei politice. Eu spun că această clasă politică este atât de tarată, are atâtea sechele atât de adânci, încât ea nu poate fi reformată. Ea trebuie înlocuită. Nu o înlocuiesc prin violență, ci prin vot. Dar asta dacă reușim timp de patru ani să îi convingem pe români că AUR face un altfel de politică decât partidele de până acum”. Fără să-și dea seama, doctrinarul aurist vorbește în termeni marxiști, susținând înlocuirea „clasei politice”, proiectată la fel ca vechea clasă a exploatatorilor. Istoria îi dovedește că nimeni nu poate înlocui „clasa politică”. Nici prin vot, nici prin revoluție. Votul înlocuiește oameni și formațiuni politice, cu programele lor politice, nu „clasa politică”. Și din acest punct de vedere domnul Lavric va sfârși întristat ca Marx. Asta doar în cazul în care, militând împotriva valorilor „vicariante”, domnia sa nu face altceva decât să anunțe o clasă politică vicariantă.

Cum îi va convinge AUR pe români? Iată o probă de discurs motivațional: „Noi nu vrem puterea, căpătuiala sau gloria. Știm că vom muri, iar gândul acesta ne dă o ținută. Noi vrem o Românie sub spectrul lui Hristos. Dacă vreți la fel, nu se poate să nu ne întâlnim. Avem patru ani în față: meditați și răsturnați-vă mințile. Ridicăm România sau o prăbușim pe spezele unor ambiții efemere? De murit, murim cu toții. Nu e păcat să nu ne dăruim României? Veniți să înlocuim casta politică”⁵⁵. „Nu pot iubi decât o Românie în delir”, declama Cioran în celebra lucrare *Schimbarea la față a României*⁵⁶, arătând că extremele, și cea dreaptă și cea stângă, sunt creatoare în virtutea faptului că au făcut apel la un etos vulcanic, care nu a cucerit prin idei, ci prin mistică. La fel vorbeau cei ce îmbrăcau „cămașa morții”. În aceeași retorică se înscrie și ieșirea mistică a lui Sorin Lavric.

Unionismul

Despre unionismul AUR trebuie să vorbim separat (asta nu înseamnă și mult), pentru că el este afirmat din denumire și face parte din portofoliul copreședintelui George Simion Energumenul și Exapolitul. Am arătat în primul subcapitol la ce nivel a acționat acesta și cu câtă competență abordează el problema. În fine, AUR a câștigat multe voturi în contul acestei idei, a unirii Basarabiei cu România.

De soarta Basarabiei este interesat și Sorin Lavric care, imediat după succesul în algeri, a tunat: „Ne-am săturat să ne uităm la ruși ca la îndrăgiții noștri violatori care nu doar ne-au făcut praf țara după război, dar care acum privesc cu jind la rușii noștri Basarabie”⁵⁷. Oare cum vor privi această declarație Pompiliu Diplan și Iulian Capsali? Dar *Sputnik*? În fine, treaba lor!

În *Program*, se afirmă următoarele: „Fie că ne place sau nu, proiectul nostru de țară e același ca acum 100 de ani, e același ca acum 500 de ani. Reîntregirea... Nu e nevoie de alt

⁵³ Sorin Lavric, „De murit, murim cu toții...”, *ed. cit.*

⁵⁴ Ovidiu Nahoi, *op. cit.*

⁵⁵ Sorin Lavric, „De murit, murim cu toții...”, *ed. cit.*

⁵⁶ Emil Cioran, *Schimbarea la față a României*, Editura Humanitas, București, 1990.

⁵⁷ Sorin Lavric, „De murit, murim cu toții...”, *ed. cit.*

brand, nu avem alt proiect de țară”. Cu siguranță că cei care au dat votul pentru ideea unirii cred că auriștii au în sertar un plan pe care îl vor pune în aplicare imediat ce au ajuns în Parlament, din moment ce unirea este punct de program politic. Așa a crezut și jurnalistul Ovidiu Nahoi: „Dacă v-ați fundamentat discursul politic pe unirea cu Basarabia, credeam că aveți și un plan”, i-a spus el doctrinarului Lavric, iar acesta i-a răspuns: „Planul este ca din clipa în care vom avea statut de parlamentar, atunci nu ne vor mai putea opri să intrăm în Basarabia. Mergem la factorii politici. Ajungem la Maia Sandu. Vedem ce e de făcut, acțiuni concrete [...] Știu, aveți dreptate. Nu am un plan. Dacă vreți să fiu impostor și să mă dau competent într-un domeniu în care sunt tufă, atunci vă zic că am un plan. Nu am un plan, dar avem o voință și o intenție clară. Nu suntem duplicitari. Nu spunem că facem și după aceea nu mai facem nimic”⁵⁸. Urmează ca Maia Sandu să-i primească la o cafea. Atât despre unionismul AUR.

Scârba fondatoare și ascensiunea AUR

Chiar dacă în unele ieșiri publice, pe care le-am prezentat deja, Sorin Lavric pare a fi cuprins de puseuri de tensiune spirituală sau de crize mistice, în realitate este vorba de un fenomen omenesc, prea omenesc, despre care doctrinarul ne spune că ar fi stat la originea apariției partidului: „Noi am apărut ca expresie a scârbei unei pături din populația noastră față de actuala clasă politică”⁵⁹, îi mărturisește el lui Ovidiu Nahoi. Nu a fost o stare de moment, pentru că ea fusese afirmată și la ceas de victorie, a doua zi după alegeri: „Mi-e atât de scârbă de politică încât nu puteam să nu intru în ea. Îi detest pe politicieni într-atât de mult că nu puteam să nu le iau locul”⁶⁰. În *Program* se vorbește de indignarea unei generații din care s-a ivit AUR – un termen apropiat semantic de scârbă. Ne amintim că, în urmă cu două decenii, scârba îl făcea pe Emil Constantinescu să iasă din politică; astăzi, ea îi face pe Sorin Lavric și pe colegii lui de partid să intre. Scârba ca principiu al ventilării clasei politice – iată Primul Motor!

Această reacție față de politică nu a venit pe un teren gol, pentru că cei care au aderat la AUR au respirat, după cum am putut vedea, în mediul naționalismului ortodoxist specific mișcării legionare interbelice și încurajat astăzi de agenții dughinismului⁶¹, răspândiți prin Europa și angajați cu hărnicie în crearea și întreținerea unor mișcări politice care să destabilizeze politic Uniunea Europeană. Acest nucleu, format din foști comuniști ce macină acum citate din Sfânta Scriptură precum o făceau cu cele din gândirea lui Ceaușescu și din cei ce au înghițit necritic scrierile intelectualilor legionari apărute la începutul anilor ‘90, și-a găsit acum momentul. Dar, cum George Simion nu a creat „tensiune spirituală” până acum este greu de crezut că o va face de acum încolo, iar neomarxismul nu a ajuns la cote insuportabile. Cât privește scârba, aceasta este o stare reclamată de către majoritatea românilor. Scârba e mereu la modă și de aceea nu va produce mișcări politice. Nu acestea sunt cauzele ce au dus la apariția și ascensiunea AUR, ci criza sanitară.

Orice mișcare populistă apare ca urmare a unei crize. În 2012, PPDD a devenit a treia forță politică din cauza problemelor create de criza economică; acum, AUR a fost propulsată de criza sanitară.

În urmă cu trei ani, într-un articol despre populism publicat tot în această revistă, conchideam⁶²: „Populismul scoate adesea în piața publică nemulțumiri ignorate de către politicienii care au impresia la un moment dat că mecanismul democratic funcționează fără a

⁵⁸ Ovidiu Nahoi, *op.cit.*.

⁵⁹ *Ibidem.*

⁶⁰ Sorin Lavric, „De murit, murim cu toții...”, *ed. cit.*

⁶¹ Cf. Alexandr Dughin, *Destin euroasianist*, Editura Mica Valahie, București, 2017.

⁶² Sorin Bocancea, „Populismul – o tehnică de propagandă”, în revista *Polis*, Volum V, Nr. 4 (18), Serie nouă, septembrie-noiembrie 2017, pp. 5-22: p. 18.

mai depune un efort politic. Tehnicizarea guvernării, depolitizarea ei deschide calea populismului. La fel cum deținerea de mijloace tehnice de către cât mai mulți indivizi din societățile democratice face posibilă crearea de rețele de informații alternative la presa clasică, acuzată adesea de jocuri politice, în mod similar se pot constitui «popoare» pe rețelele de interacțiune socială, grupuri care să afirme «noi suntem poporul», propunând tot felul de măsuri antidemocratice. Și cum spațiul politic nu rămâne niciodată gol, vor apărea și liderii acestora, moment din care situația se va complica. Este o perioadă în care liderii politici democrați trebuie să coboare în agora și să repolitizeze viața cetății. Pentru că, altminteri, o tehnică de propagandă îi va izgoni din locul în care mecanismele democratice clasice îi făceau să se creadă veșnici”.

Criza sanitară a reclamat măsuri ce au afectat libertatea individuală și gestionarea situației de către un corp de specialiști. S-a guvernat prin măsuri comunicate sec, fără prea multe explicații, iar intervențiile politicianilor au potențat nemulțumirile cetățenilor, fiind cotate ca acțiuni politicianiste⁶³. Măsurile luate au afectat și campania electorală, care a fost lipsită de acțiunile specifice care presupuneau interacțiunea directă între candidați și alegători.

De golul comunicațional din campanie au profitat cei de la AUR, care s-au manifestat cu încălcarea regulilor de combatere a răspândirii virusului. Mesajul care i-a adus în față în perioada campaniei a fost cel împotriva măsurilor de combatere a pandemiei. Și s-a găsit un segment destul de consistent care le-a preluat mesajul, consumator de teorii conspiraționiste și sensibil la mesajele unor medici care au urmărit în această perioadă îngreunarea misiunii celor din sistemul medical (Vasile Astărăstoae, Monica Pop ș.a.)⁶⁴. Terenul pentru acest tip de mesaj a fost pregătit și de către ierarhi ai BOR, Teodosie Tomitanul fiind vârful de lance în acest sens. Manifestațiile anti-mască de la București și din alte orașe, marșurile cu steaguri prin localitățile mici și campania susținută în mediul online au făcut ca AUR să ajungă partid parlamentar. Infodemia, acea furtună de dezinformări legate de pandemie, dezlănțuită atât în mass media cât și pe rețelele sociale, pentru combaterea căreia Comisia Europeană a adoptat un plan în iunie 2020⁶⁵, a creat terenul propice pentru ascensiunea AUR. La aceasta s-a adăugat și absenteismul cauzat de interiorizarea măsurilor anti-Covid și de frica de infectare a alegătorilor.

Toate aceste condiții le-au adus auriștilor 9,08% la Camera Deputaților și 9,17 % la Senat. După redistribuire, AUR deține 32 de locuri în Camera Deputaților (9,72%) și 14 locuri în Senat (10,29%). AUR a devenit în decembrie 2021 a patra forță din Parlamentul României, ocupând locul pe care l-a ocupat în 2012 PPDD. Atunci, PPDC a ocupat locul trei, dar trebuie să ținem seama de faptul că atunci PSD și PNL au candidat sub sigla USL. În 2012, PPDD a stat puțin mai bine decât AUR acum, având 47 de mandate în Camera Deputaților (11,41%) și 21 de mandate la Senat (11,93%)⁶⁶.

⁶³ Pentru modul defectuos în care s-a comunicat în pandemie, recomand studiile cuprinse în Parta a V-a a volumului *COVID-19. Dimensiunile gestionării pandemiei*, Sorin Bocancea (coord.), Editura Junimea, Iași, 2020, pp. 229-358.

⁶⁴ Despre prestația acestor medici, vezi Răzvan Chiruță, „De ce nu s-au mai temut românii de Coronavirus”, în Sorin Bocancea, *COVID-19...*, ed .cit., pp. 284-299.

⁶⁵ Comisia Europeană, *Tackling COVID-19 disinformation - Getting the facts right*, 10 iunie 2020, Bruxelles, disponibil la https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-tackling-covid-19-disinformation-getting-facts-right_en.pdf, accesat la 10 ianuarie 2021.

⁶⁶ „Alegeri parlamentare în România, 2012”, disponibil la https://ro.wikipedia.org/wiki/Alegeri_parlamentare_%C3%AEn_Rom%C3%A2nia,_2012, accesat la 9 ianuarie 2021.

Au existat încercări de stabilire a profilului alegătorilor AUR, însă le consider irelevante întrucât sunt realizate pe baza *exit pool*-urilor despre care știm că au ieșit mult din marjele de eroare⁶⁷. Probabil că în scurt timp vom avea un studiu serios pe această temă.

În pofida elementului surpriză al rezultatelor, AUR este susținut de un segment redus din electorat, 10% din 30%, care până acum mersese în mare parte cu PSD. Odată ce PSD a abandonat mesajele specifice naționalismului și antieuroopenismului, acest electorat s-a orientat spre AUR, fiind atras în primul rând de mișcarea anti-mască, prezentată ca mișcare de emancipare de sub jugul oculte mondiale. Probabil că o participare mai mare a electoratului ar fi plasat AUR în jurul pragului electoral, dar deasupra lui.

Ce se va întâmpla cu AUR? În pofida efortului de clarificare doctrinară pe care îl fac liderii acestuia, cred că va avea soarta PPDD, din următoarele motive:

1. Lipsa infrastructurii – AUR nu are organizații în teritoriu și nici aleși locali. La alegerile locale din 2020, AUR a obținut 76.744 voturi pentru consiliile județene, trei mandate de primar (în Amara – Ialomița, Pufești – Vrancea și Valea Lungă – Alba), și 137 de consilieri locali⁶⁸. Foarte puțin pentru un partid. Lipsa posturilor la toate nivelurile administrative face ca această organizație să fie lipsită de atractivitate pentru militanții care vor recompense pentru munca depusă.

2. Situația politică din Parlament – parlamentarii AUR sunt râvniți atât de coaliția de guvernământ (care va tinde să se consolideze), cât și de PSD, care va încerca o recuperare, o creștere a ponderii sale în parlament în perspectiva unei posibile ruperi a tensionatei coaliții de guvernare.

3. Calitatea parlamentarilor – parlamentarii AUR se împart în 3 categorii: prima este formată din oameni vechi în politică, „unși cu toate alifiile”, cu bogate cariere de traseism și care se bucură de sprijinul unor organizații profesionale destul de puternice; a doua o formează neexperimentații care sunt și ei de două categorii: convinșii, de genul celor doi doctrinari (Târziu și Lavric), și oportuniștii, prăzi ușoare ale cântecelor de sirenă ce vor veni dinspre partidele mari.

4. Pierderea electoratului – ca orice mișcare populistă, odată ajuns în parlament și AUR a început să cânte partitura *establishmentului*, exact aceea a cărei respingere le-a adus voturi. Schimbarea de discurs și de dispariția mesajului anti-mască vor duce la diminuarea adeptilor.

5. Criza de creștere – partidul nu a avut până acum viață de organizație și nu s-a pus problema împărțirii funcțiilor. Meciul de acum începe, iar primul conflict este posibil să apară între copreședinți, care au gestionat bine lupta electorală, dar nu au experiență în gestionarea păcii. Iar partidul nu se reduce la ei, lupi bătrâni ai politicii, intrați acum în partid, așteptând primul semn de slăbiciune în relația de cuplu politic a copreședinților.

6. Dezicerea unor membri și simpatizanți de acțiunile celor mai vocali și mai comici membri ai partidului (Șoșoacă, Chelaru ș.a.).

7. Din motiv de coabitare pașnică a tuturor cu neomarxismul, revoluția conservatoare se va amâna *sine die*. Iar din cauză de lipsă de proiect, unionismul AUR se va domoli. Iar electoratul ce a crezut în aceste două promisiuni auriste se va îndrepta spre alte zări ideologice.

⁶⁷ Antonia Hendrik, „Care este profilul alegătorilor AUR și de unde au venit cele mai multe voturi”, *evz.ro*, 7 decembrie 2020, disponibil la <https://evz.ro/care-este-profilul-alegatorilor-aur-si-de-unde-au-venit-cele-mai-multe-voturi.html>, accesat pe 10 ianuarie 2021.

⁶⁸ „Cum s-au descurcat candidatii «exotici» la alegerile locale din 27 septembrie. Rezultatele obtinute de Viorel Catarama, Mihail Neamtu sau Catalin Berenghi, în *Ziare.com.*, 8 octombrie 2020, disponibil la <https://ziare.com/alegeri/alegeri-locale-2020/rezultatele-extremistilor-la-alegerile-locale-din-27-septembrie-1636397>, accesat la 6 ianuarie 2021.

Concluzii

Câteva concluzii se desprind din recentul episod populist petrecut în societatea românească.

1. În România, legionarismul încă este o problemă deschisă, deoarece această mișcare nu a fost invalidată în primul rând teoretic, flacăra lui fiind întreținută îndeosebi în mediul BOR. În prezent, despre legionarism se vorbește ca despre un proiect măreț, dar ale cărui idealuri au fost întinate de câteva derapaje ale „echipelor morții”, așa cum Ion Iliescu spunea despre cuplul Ceaușescu că „a întinat nobilele idealuri ale comunismului”. Or, legionarismul nu a fost criminal doar prin componenta antiesemită, ci în întregul său, prin ameteierea planurilor, prin conceperea realității politice ca pe un plan divin realizabil prin trimișii pe pământ ai lui Dumnezeu. Transformarea credinței într-o valoare pilon a societății a generat crime în orice societate de oricând, iar deciderea identității prin consangvinitate este calea largă spre xenofobie. Din păcate, uciderea și opresarea foștilor legionari în închisorile comuniste au dus la o legitimare a lor ca martiri pe altarul democrației, când, în realitate, a fost vorba de un război între exponenții a două ideologii criminale. Torturile prin care au trecut sunt condamnabile la fel cu cele pe care ei le-au săvârșit sau le-au caționat. Legitimarea legionarismului se produce în continuare prin infuzia necritică de scrieri politice ale intelectualilor legionari, producându-se un transfer de legitimare, de la operele științifice și literare la concepția politică.

2. Ascensiunea AUR este un fenomen populist, generat de actuala criză pandemică. Stă în puterea partidelor de guvernământ rezolvarea acestei crize și eliminarea consecințelor ei politice. După dispariția măștii, mesajul forte pe care a crescut AUR va dispărea, iar celelalte vor reveni în matca lor.

3. Proiectul unionist al AUR este sublim dar lipsește cu desăvârșire. Autoritățile de la București trebuie să înțeleagă că tăcerea sau ambiguitățile în problematica Republicii Moldova lasă loc unor acțiuni zgometoase care generează probleme pentru administrațiile de pe ambele maluri ale Prutului.

4. Cum orice mișcare populistă indică și anumite probleme reale, poziția AUR atrage atenția asupra unei probleme în legătură cu care celelalte partide tac: măsurile luate în unele țări europene în virtutea principiului corectitudinii politice. Aici va trebui declanșată o amplă dezbatere, pentru că altfel se va ajunge la un iureș din care nimeni nu va mai înțelege nimic. În România nu se va putea impune măsura ca părinții să fie desemnați prin numere și nici ca sexul să fie o opțiune a individului. Și nu din pornire împotriva neomarxismului, ci din apărarea evidenței. Iar ideea că Isus a apărut pe lume „cu o mamă surogat și un tată care acceptă paternitatea fără să fi contribuit la ea” poate fi emisă în cadrul organizat al unui spectacol de sandup comedy, nu din postura de parlamentar. Excentricitățile care sunt acceptate pe Sena generează altfel de reacții în spațiul carpato-danubiano-pontic.

5. La fel ca toate țările democratice, și România a intrat într-o epocă a constituirii „popoarelor” pe rețelele sociale, pentru diverse cauze. A miza pe variantele clasice de comunicare este o dovadă de pierdere a ritmului față de evoluția societății. AUR a fost boicotat de presă și a crescut prin marșuri și prin campania în mediul virtual, plutind pe valul infodemiei. După criza procovată de COVID-19 vor urma și altele, iar schema propagandistică este deja probată.

BIBLIOGRAFIE

ANDREI, Petre, *Opera omnia*, Tomul VIII, Volumul I, *Fascismul*, Editura Tipo Moldova, Iași, 2010.

DELCEA, Cristian „A doua zi în stradă pentru unioniști, după o noapte în cort; liderul lor anunță «adunare generală» la ora 16.00”, *Adevărul*, 23 octombrie 20216.

BOCANCEA, Sorin, „Calea europeană a Republicii Moldova”, în Sorin Bocancea & Radu Carp (coord.), *Calea Europeană a Republicii Moldova*, Editura Adenium, Iași, 2016, pp. 320-330.

BOCANCEA, Sorin (coord.), *COVID-19. Dimensiunile gestionării pandemiei*, Editura Junimea, Iași, 2020, pp. 229-358.

BOCANCEA, Sorin, „Populismul – o tehnică de propagandă”, în revista *Polis*, Volum V, Nr. 4 (18), Serie nouă, septembrie-noiembrie 2017, pp. 5-22.

CHIRUȚĂ, Răzvan, „De ce nu s-au mai temut românii de Coronavirus”, în Sorin Bocancea, *COVID-19...*, ed. cit., pp. 284-299.

CIORAN, Emil, *Schimbarea la față a României*, Editura Humanitas, București, 1990.

COJA, Ion, „Un DAC candidează pe listele AUR. Toți dacii au cu cine să voteze: cu MIHAI VINERIANU !”, postat pe pagina *Ion Coja*, 29 noiembrie 2020.

COMISIA EUROPEANĂ, *Tackling COVID-19 disinformation - Getting the facts right*, 10 iunie 2020, Bruxelles.

DARVARI, Alex, „Adina Alberts îl acuză pe George Simion de hărțuire și șantaj. Liderul AUR i-a cerut 10.000 euro”, *Newsweek*, 12.12. 2020

DARVARI, Alex, „Bulibașa Petrea Sandu și romii din Murgeni s-au înscris în AUR. Sâmbătă, întâlnire cu George Simion”, *Newsweek*, 18 decembrie 2020

DUGHIN, Alexandr, *Destin euroasianist*, Editura Mica Valahie, București, 2017.

KUN, Paul, „Heidegger, nazismul și stânga franceză”, în *Polis*, Volum VIII, Nr. 4 (30), Serie nouă, septembrie-noiembrie 2020, pp.????

RACU, Octavian, „Cine sunt candidații Partidului Alianța pentru Unirea Românilor (AUR). Lista completă pentru Senat și Camera Deputaților”, *Sputnik.ro*, 6 decembrie 2020.

STUPARU, Ludmila, „Rolul României în consolidarea securității energetice a Republicii Moldova”, în Sorin Bocancea & Radu Carp (coord.), *Calea Europeană a Republicii Moldova*, Editura Adenium, Iași, 2016, pp. 306-311

GHIURCO, Monica, „Întrebări și răspunderi”, *TVRI*, 21 mai 2018.

GRIGORESCU, Denis, „Fostul șef al Statului Major al Armatei Române, ales deputat pe listele AUR”, în *Adevărul*, 8 decembrie 2020.

HENDRIK Antonia, „Care este profilul alegătorilor AUR și de unde au venit cele mai multe voturi”, *evz.ro*, 7 decembrie 2020.

HURDEA, Ioana, „Liderii AUR au mintit. Milionarul Bobby Paunescu, prezent alături de ei încă de la începuturi: «Luptăm pentru aceleași idei»”, *Aktual24.ro*, 10 decembrie 2020,

LAVRIC, Sorin, „De murit, murim cu toții. Nu e păcat să nu ne dăruim României?”, în *Omagazine*, 7 decembrie 2020.

LIICEANU, Gabriel, „«Îndrăcirea» lui Sorin Lavric”, în *contributors.ro*, 9 decembrie 2020.

MANEGA, Miron, „Profesioniștii sunt AUR-ul Neamului Românesc”, *Certitudinea*, 77 din 27 noiembrie 2020.

NAHOI, Ovidiu, „DECRIPTAJ/De vorbă cu ideologul AUR: despre «țigani», «handicapați», «război ideologic» și «revoluția conservatoare» care se amână”, *RFI*, 11 decembrie 2020

NĂSTASE, Alexandru, „AUR a exclus un nume important de pe lista parlamentarilor! Anunț oficial”, *Fanatik.ro*, 19 decembrie 2020.

SEMENIUC, Sorin, „Dinastiile din AUR: 27 de perechi soț-soție, tată-fică, tată-fiu, mamă-fică, mama-fiu, frate-soră, frate-frate pe liste. Co-președintele are soția pe liste. Meritocrația, principiu fundamental în programul AUR”, *G4media*, 8 decembrie 2020.

TÂRZIU, Claudiu, „Noua revoluție conservatoare”, în *Rost*, 27 noiembrie 2016.

TÂRZIU, Claudiu, „Semnalul revoluției conservatoare”, în *Rost*, 4 decembrie 2020.

***, „Alegeri parlamentare în România, 2012”, disponibil la <https://ro.wikipedia.org>.

***, Arhivele de Stat Iași, Fond Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, *Registrul cu procese verbale ale ședințelor Senatului Universitar, 1923-1924*, P.V. nr. 6.

***, „Călin Georgescu: COVID-ul este folosit pentru instaurarea Noii Ordini Mondiale”, *Amosnews*, 26 noiembrie 2020.

***, Cine este George Simion, marea surpriză a alegerilor parlamentare. Ce avere are liderul AUR”, *digi24*, 7 decembrie 2020.

***, „COMUNICAT «REȚEAUA PROFESIONIȘTILOR». Pe 6 decembrie, de Sfântul Nicolae, putem recupera România pantru urmașii noștri!”, în *Certitudinea*, 17 octombrie 2020.

***, *Constituția României din 1923*, <http://www.cdep.ro>.

***, „Cum s-au descurcat candidatii «exotici» la alegerile locale din 27 septembrie. Rezultatele obtinute de Viorel Catarama, Mihail Neamtu sau Catalin Berenghi, în *Ziare.com*., 8 octombrie 2020.

***, „O treime dintre cetățenii R. Moldova ar susține unirea cu România – sondaj”, *Ziare.com*, 11 august 2016.

***, „Parlamentare 2020/Mircea Diaconu: «Nu candidez, dar susțin lista Alianței pentru Unirea Românilor»”, ed. cit..

***, „Programul partidului politic Alianța pentru Unirea Românilor”, disponibil la <https://www.partidulaur.ro>.

***, „Revista *Rost*. O revistă pentru resurecția națională și creștină”, în *Rost*, <https://www.rostonline.ro>.

***, „REZULTATE FINALE: Au votat 21,10% dintre alegători. Referendumul nu e valid”, *DIGI24*, 8 octombrie 2018.

***, „Scene sado-maso filmate în Primăria Iași - clip electoral al unui candidat la europarlamentare / Reacția primarului Chirica”, *Hotnews*, 9 mai 2019.

***, „Sfânta Tinerețe Legionară”- Părintele Iustin Pârvu - 92 de ani”, 20 februarie 2011, disponibil pe <https://www.youtube.com>.

www.nouadreapta.org.

***, „Sorin Lavric - «Generația Revoluției și noua generație conservatoare» (2020.02.06, H. Capitol)”, 7 februarie 2020, disponibil pe <https://www.youtube.com>.

***, „Tensiuni la cimitirul eroilor din Valea Uzului: Câteva zeci de români au intrat cu forța în cimitirul închis cu lacăt și păzit de membri ai comunității maghiare, care au vrut să interzică accesul românilor”, *g4media*, 6 iunie 2019.